Ludas Matyi

V. évfolyam. 37. szám 1949 szeptember 9

„Művelt" amerikaiak a pisai ferdetoronynál

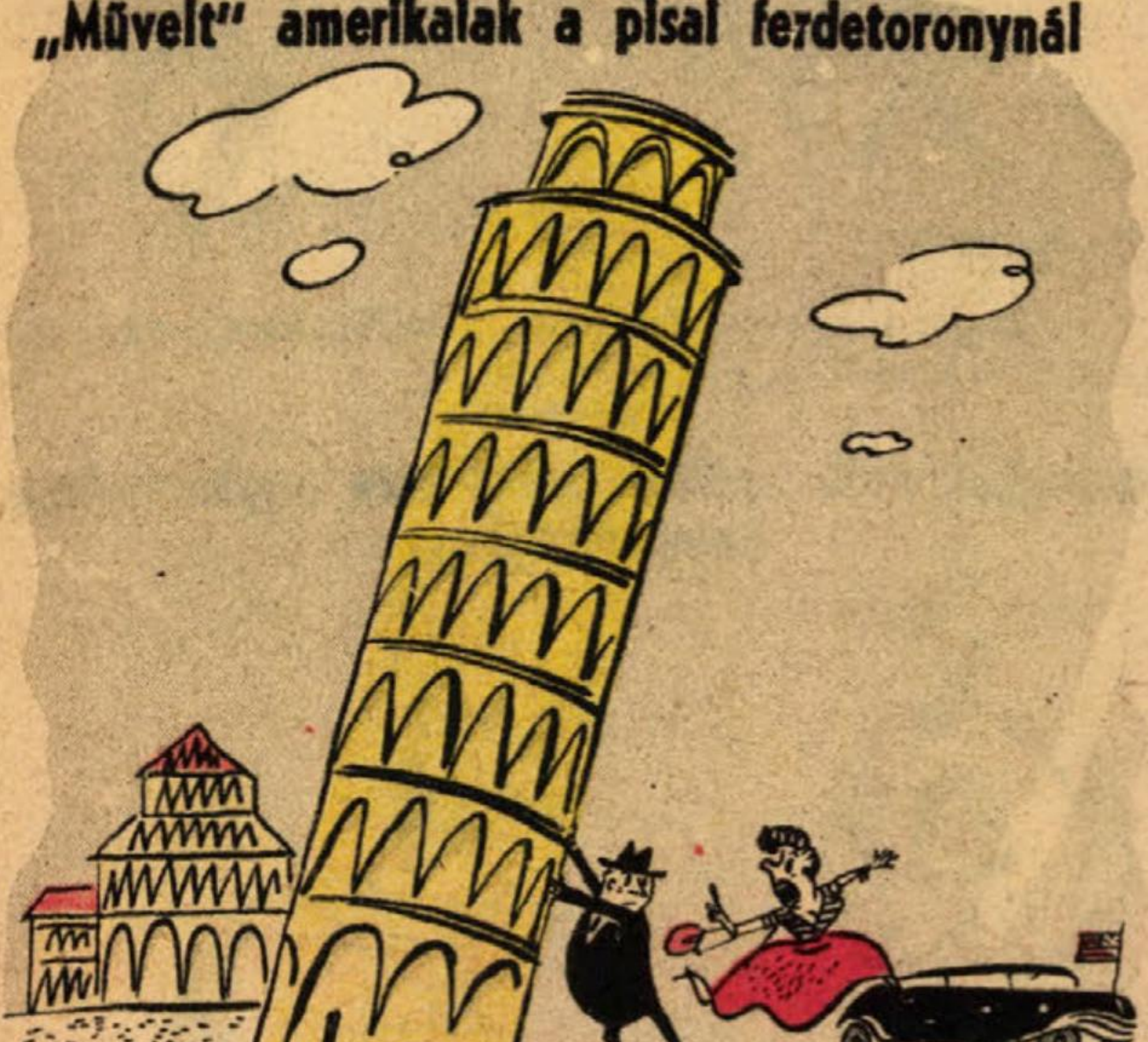

— Gyerünk innen, Fred, mert ezek a taljánok képesek még azt mondani, hogy mi döntöttük el.

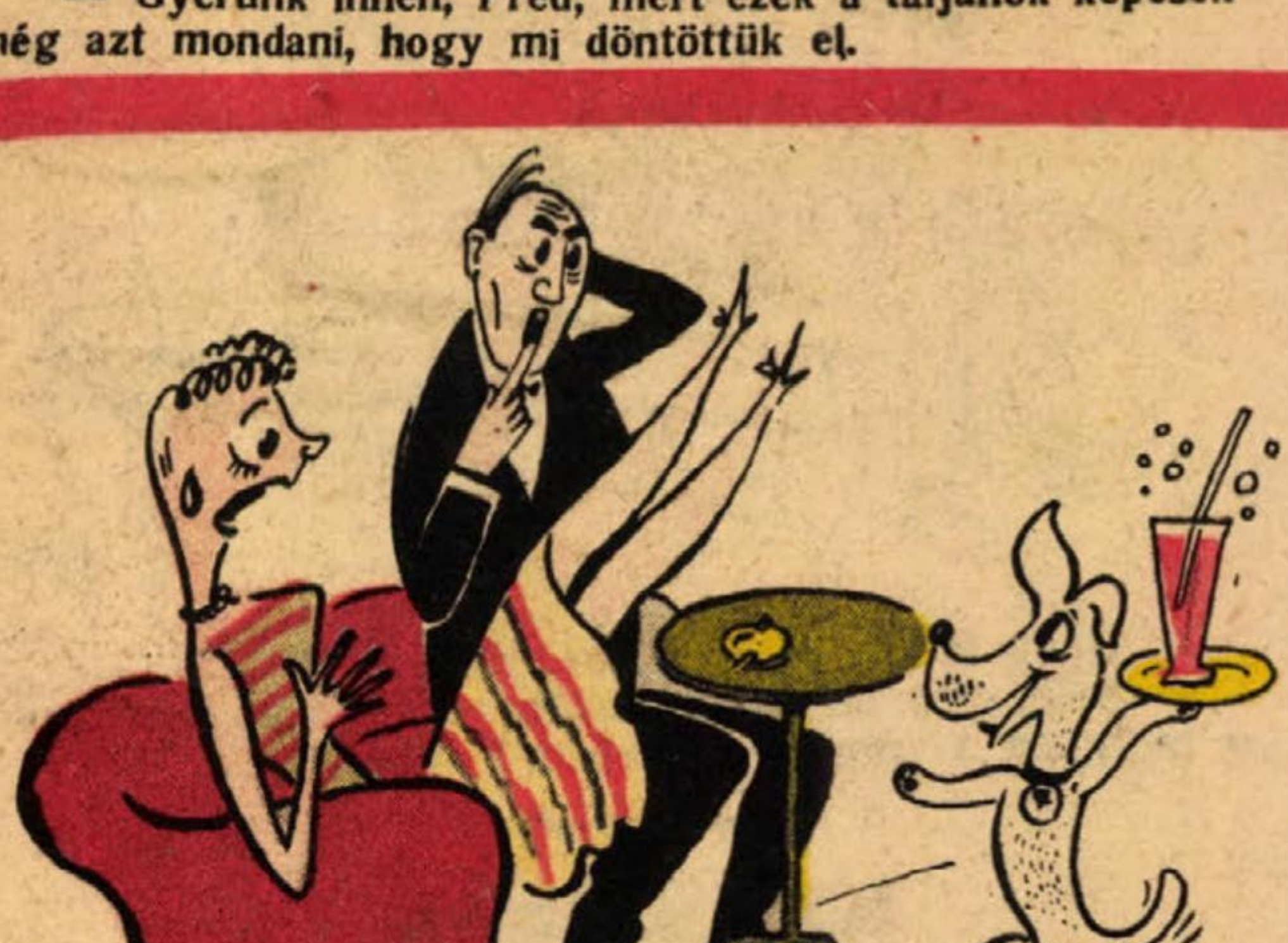

Kutya a vendéghez: Ne csodálkozzék asszonyom, mostanáig cirkuszban dolgoztam!

Franciaországot nem hívták meg a washingtoni gazdasági tárgyalásokra

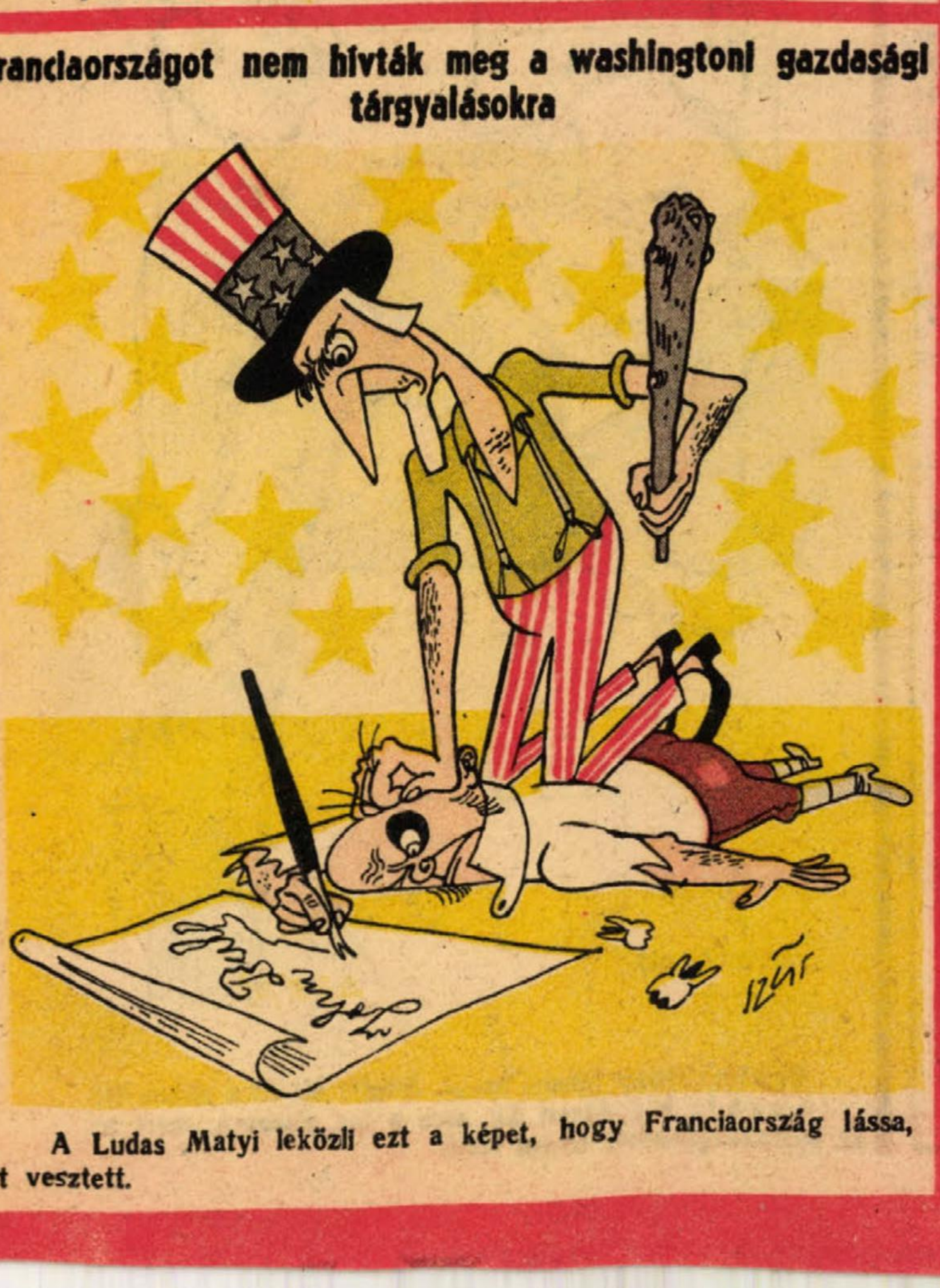

A Ludas Matyi leközli ezt a képet, hogy Franciaország lássa, mit vesztett.

Egyéni munkaverseny!

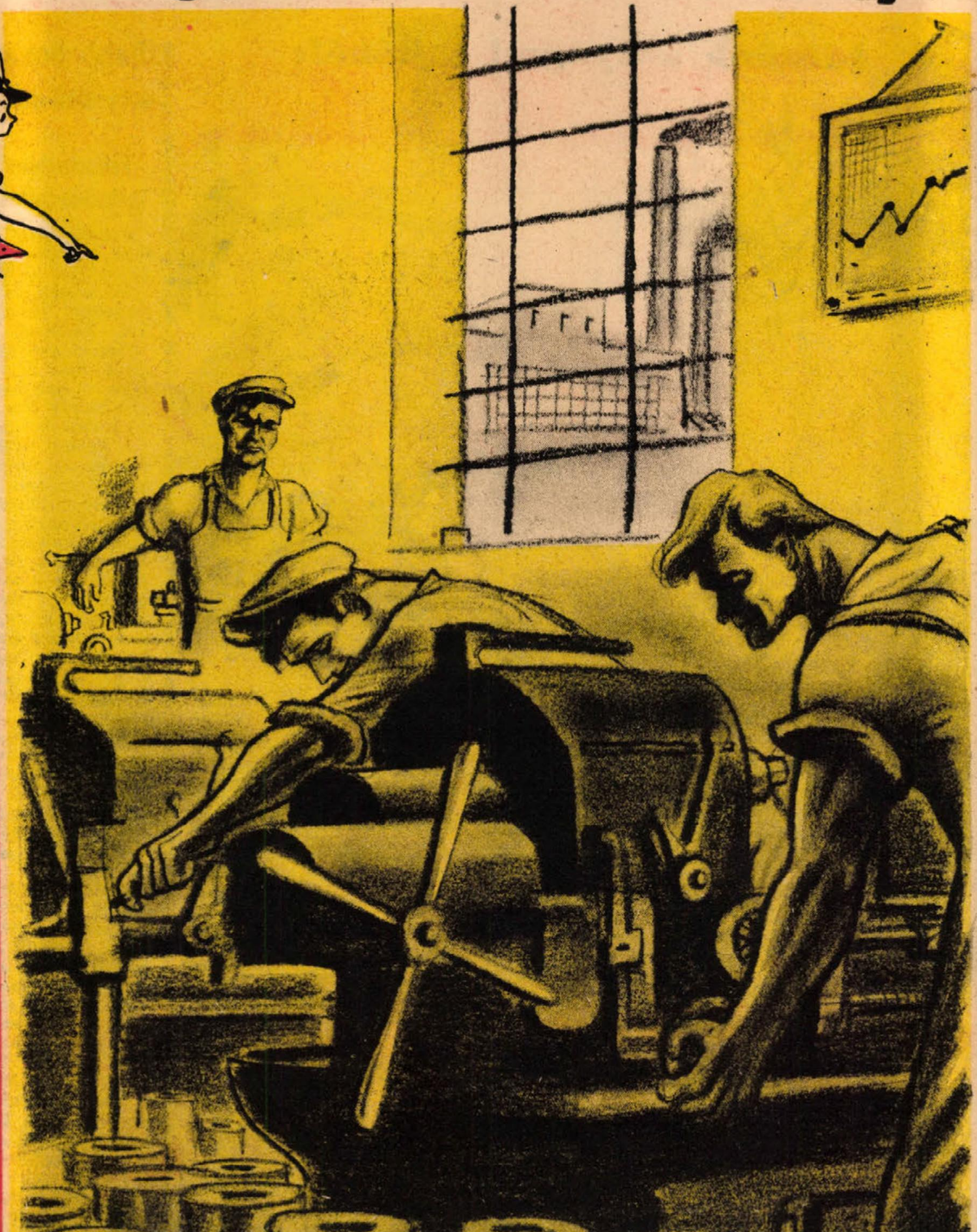

Munkás (a háttérből): Öröm nézni ezt a munkaversenyt.

Ludas Matyi (fentről): Nagyobb öröm lenne, szaktárs, ha nem csak nézné, hanem maga is versenyezne!

Samú bácsi és a kőolaj

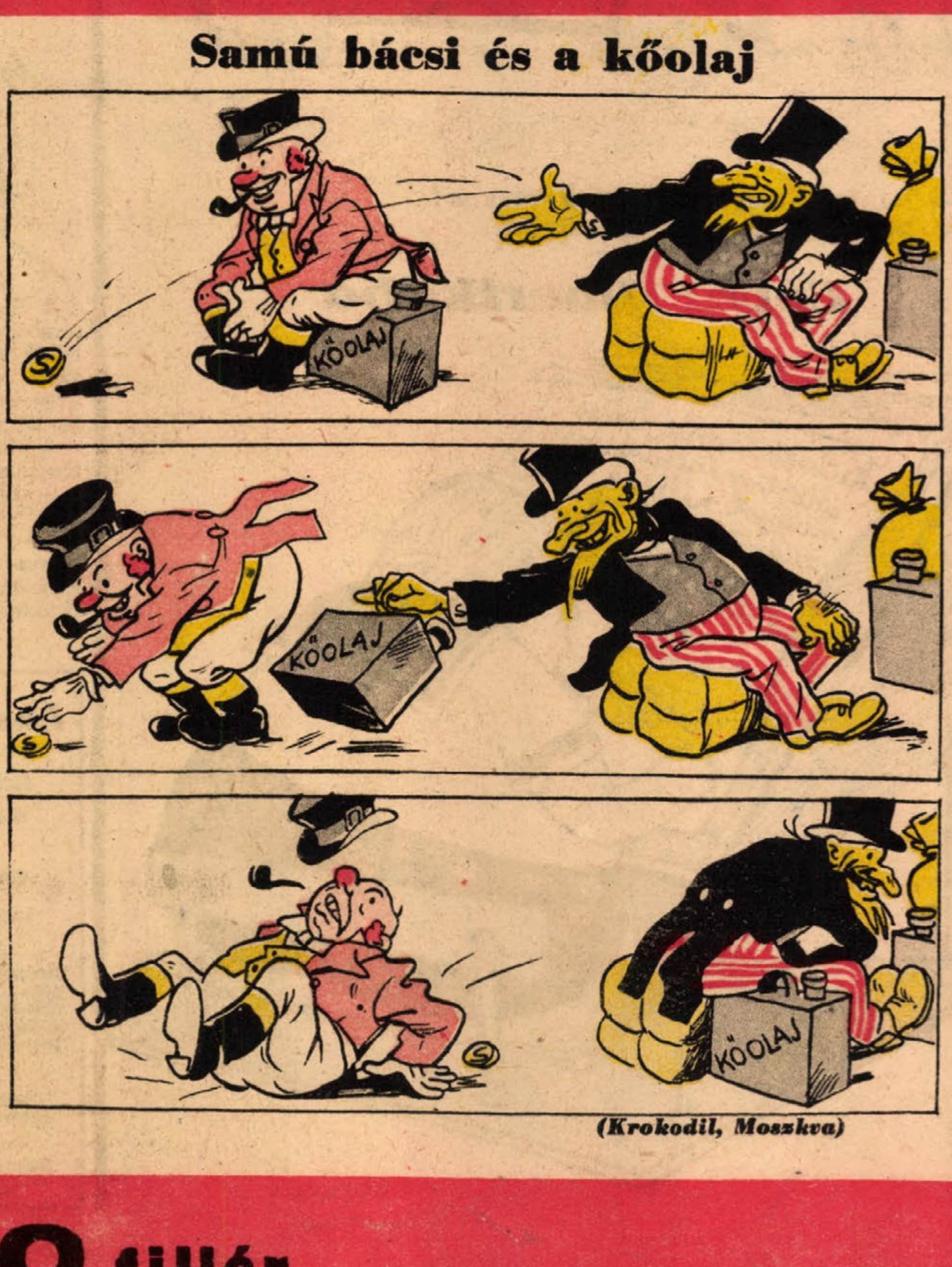

(Krokodil, Moszkva)

70 fillér

Idézünk a nyugati sajtóból:

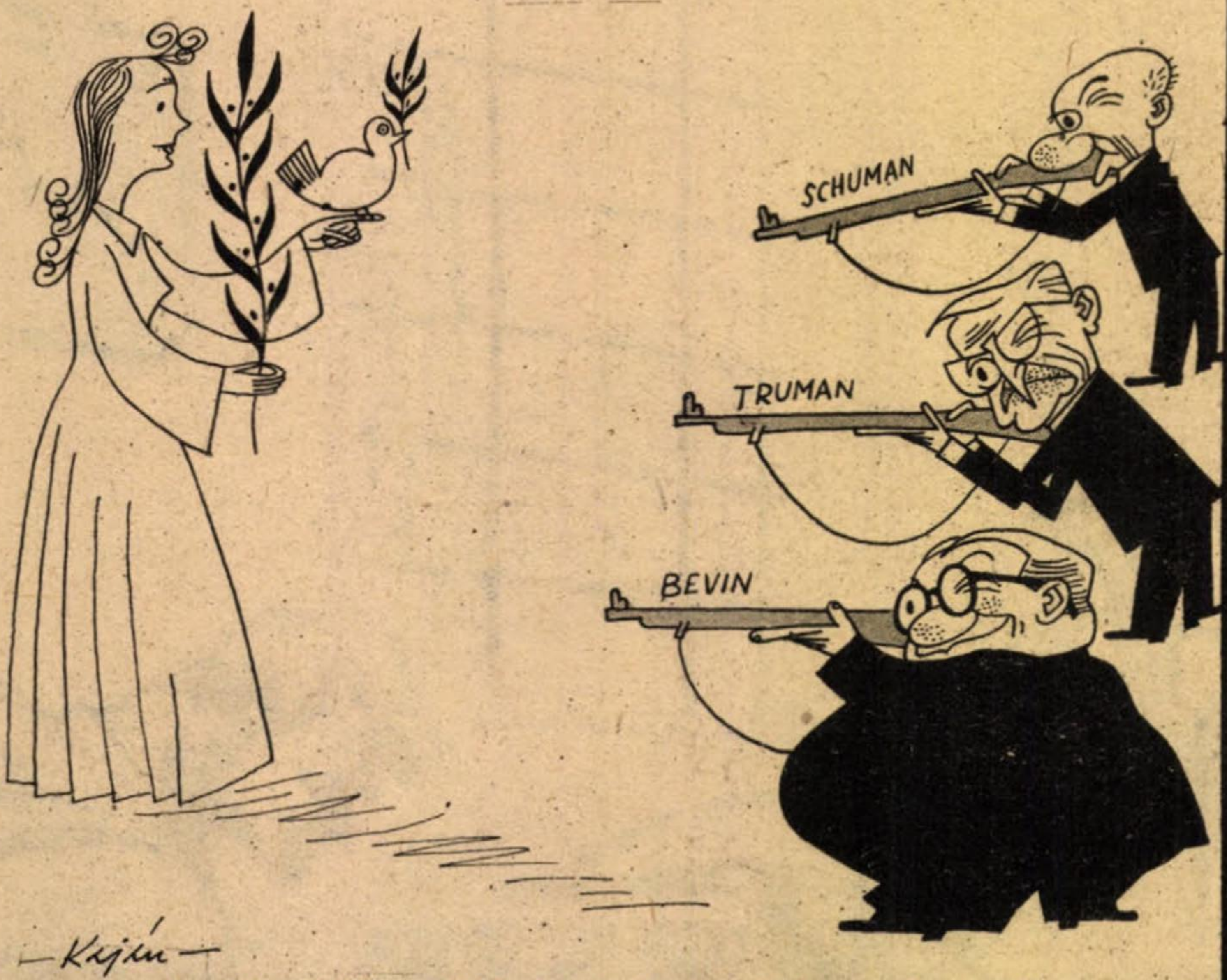
SCHUMAN
TRUMAN
BEVIN
Kaján

„Az Atlanti Szerződés kizárólag a békét célozza!"

Horgászok ne olvassák

Paraj Alajos nézi a horgászokat a Kossuth-híd és a Margit-híd között. Egyszercsak odalép az egyikhez.

— Nincs magának szíve? — kérdi tőle.

— Miért? — lepődik meg a horgász.

— Mert nem gondol arra, hogy valahányszor egy halat kifog, egy özvegy és huszonnégyezer árva sír utána.

Mozgó áruházak lesznek vidéken

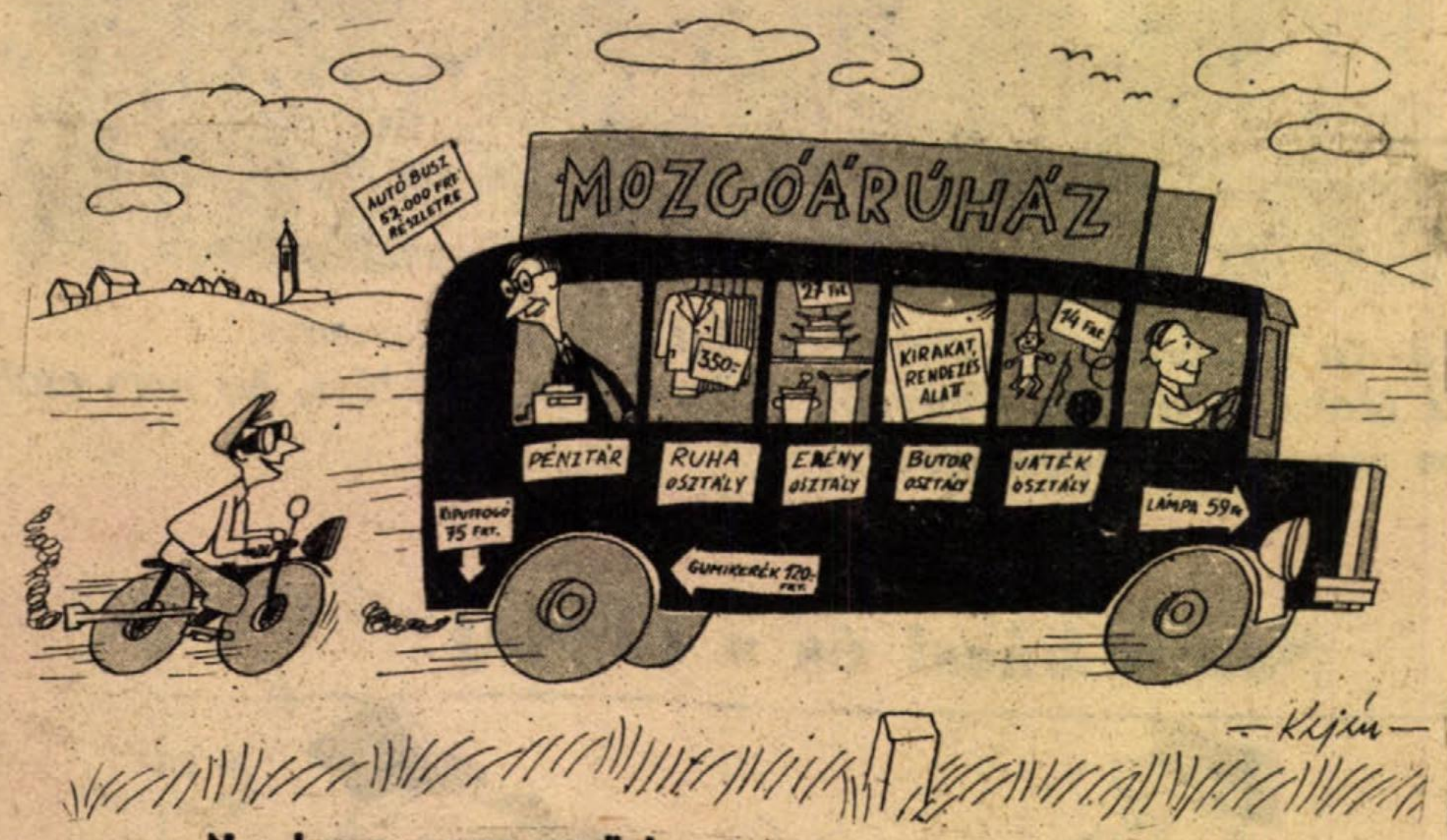
MOZGÓÁRÚHÁZ
AUTÓBUSZ 52.000 FRT RÉSZLETRE
350.-
27 Ft
KIRAKAT RENDEZÉS ALATT
14 Ft
PÉNZTÁR
RUHA OSZTÁLY
EDÉNY OSZTÁLY
BUTOR OSZTÁLY
JÁTÉK OSZTÁLY
LÁMPA 59 Ft
KIPUFFOGÓ 75 FRT.
GUMIKERÉK 120 FRT.
Kaján

— Na, hogy megy az üzlet, Kovács úr?
— Nyolcvankilométeres sebességel.

Levél Amerikába

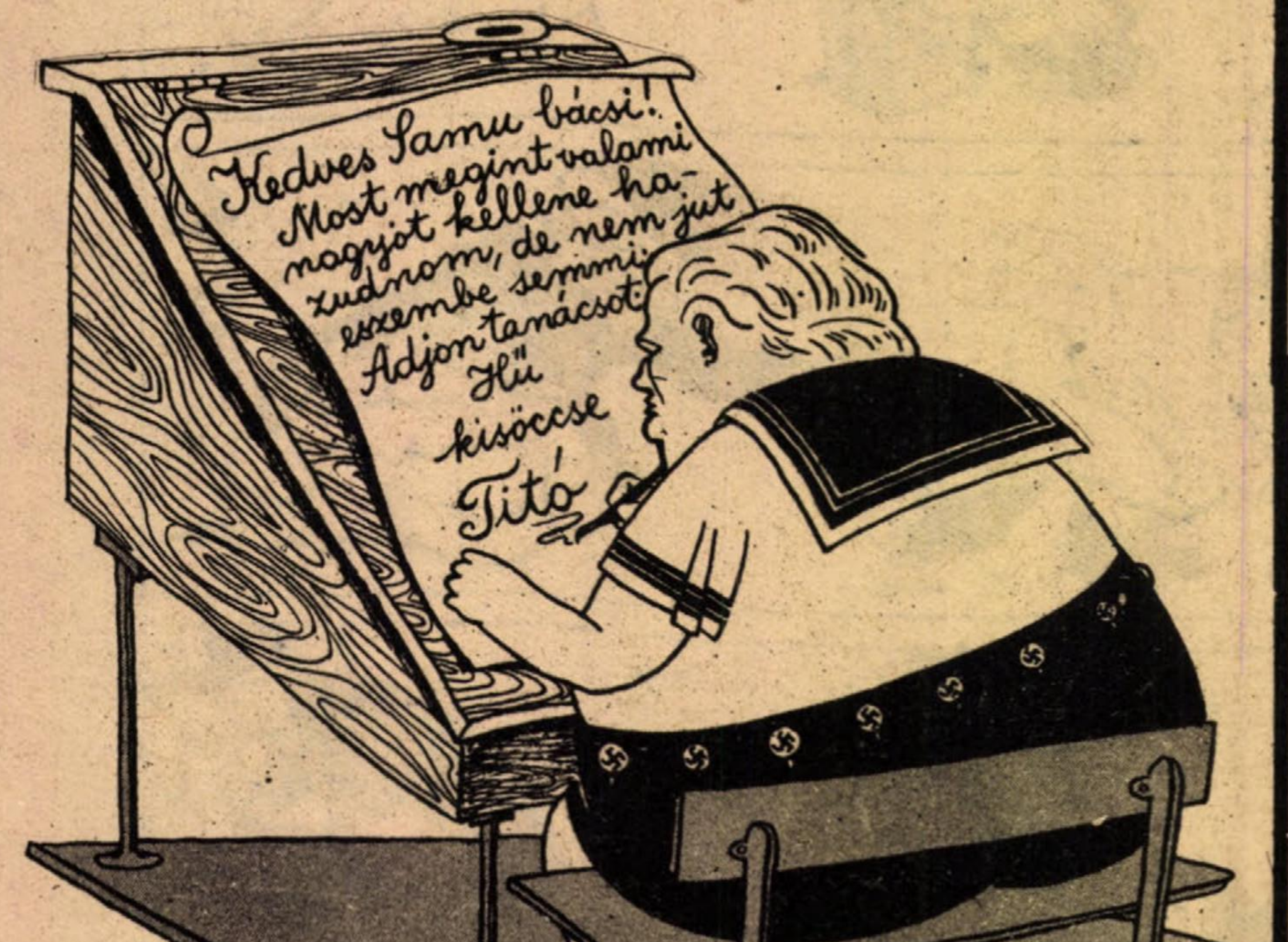
Kedves Samu bácsi!
Most megint valami nagyjót kellene hazudnom, de nem jut eszembe semmi. Adjon tanácsot!
Hű kisöccse
Tító
Vasári

Ujabb hozzászólás golyóstoll-ankétunkhoz

Felfedeztem a tollas-tollat

A dolog úgy kezdődött, hogy kaptam egy örökíró golyóstollat ajándékba.

Öt perccel később korszakalkotó felfedezést tettem. Rájöttem, hogy az örökkévalóság egy másodpercig tart, a golyóstollal ugyanis csak egyetlen vonást tudtam írni. Barátaim a következőket tanácsolták: 1. Ráfujni, 2. ütögetni, 3. merőlegesen tartani, 4. tölteni, 5. azonnal eldobni.

Elvittem tölteni a Karpfenstein-utcába. Töltöttek fizettem, de nem írt. Ezután megfogadtam az 5. számú tanácsot és a tollat eldobtam. Előzően szerettem volna elajándékozni, de mindenki a szemembe röhögött. Igy jöttem rá, hogy a golyó jó géppisztolyba, csapágyba, hasba, golyózásra, csak tollba nem.

Ezután történt, hogy alá kellett volna írnom nevemet egy összeíróívre. De nem volt mivel. Ekkor jutott eszembe a lúd! Vettem 112 forintért egy libát, kihúztam belőle egy tollat, meghegyeztem, bemártottam a tintába és remekül leírtam vele a nevem.

Később rájöttem arra, hogy a lúdtoll meggörbül és szálkás lesz. Kitaláltam, hogy aluminiumból is lehet tollat csinálni, ez nem lesz szálkás. Kitűnően sikerült... Bedugtam egy szárba, úgynevezett tollszárba és így sokkal jobban lehetett fogni. Mielőtt szabadalmaztattam, kiötöltem, hogy a toll szárába üreget kell vájni és abba tintát önteni, ez táplálja a tollat.

Persze a tollat golyócskával is lehetne helyettesíteni, a tintát pedig vegyszerrel. Ez lenne a golyóstoll, amellyel semmi baj nem lenne, ha megvásárlása után nyomban eldobnám, hogy ne kelljen használat előtt a Karpfenstein-utcába menni, töltetni...

Palásti László.

Utcabál

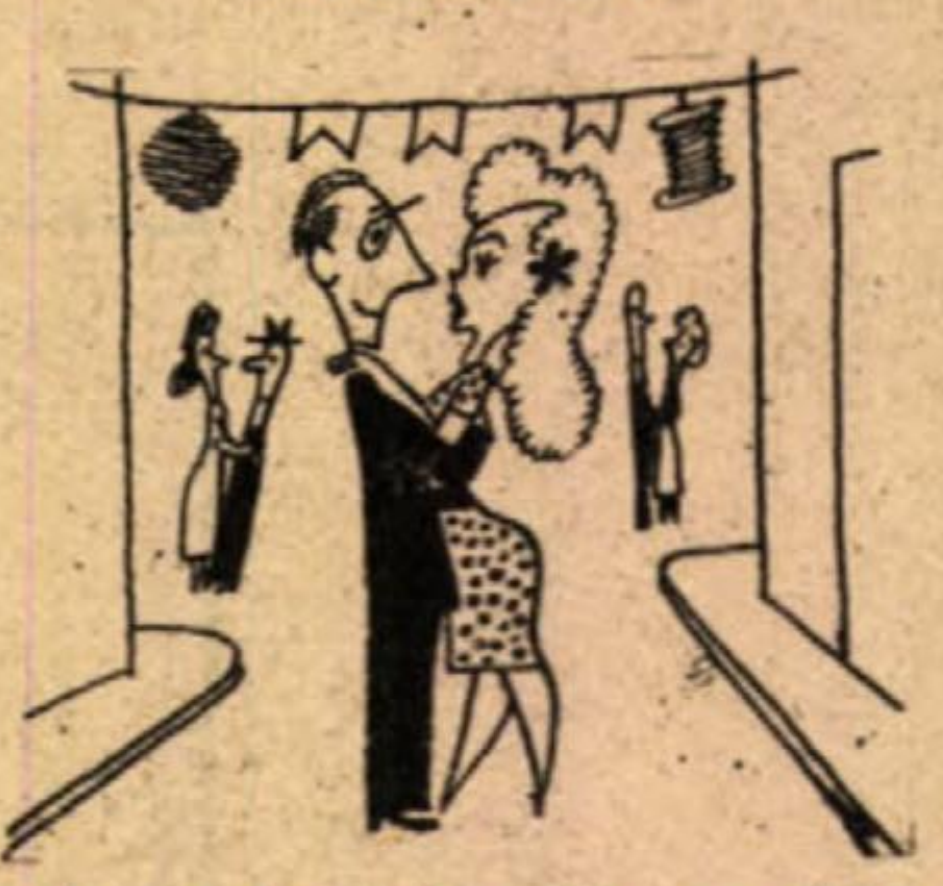

A Szobieszki János-utcai utcabálon egy fiatalember felkér egy lányt. A lány várja, hogy elinduljanak, de a fiatalember zavartan topog körülötte.

— Mire vár? — kérdi bosszúsan a lány.

— Lesz szíves megfordulni — hebegi a fiatalember. — Én ugyanis kezdő táncos vagyok és csak a Ranolder-utca felé tudok táncolni...

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Lapkiadótulajdonos.
SZABADSÁG
lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel:. 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Lábatlan koldus

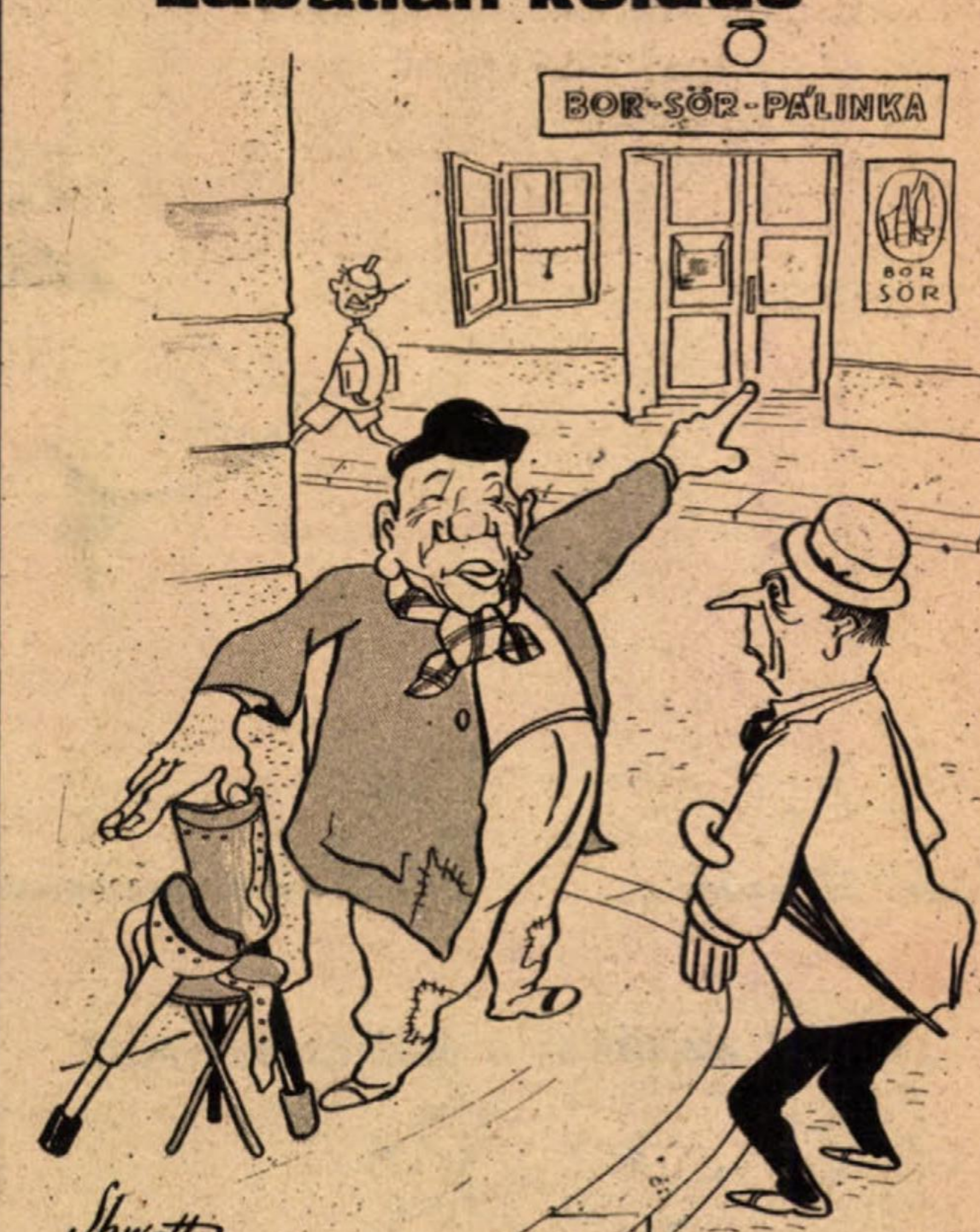
BOR-SÖR-PÁLINKA
BOR SÖR
Schwott

— Legyen szíves, vigyázzon a műlábaimra, amíg átszaladok a kocsmába egy fröccsre.

Huszonhét volt nácilap jelent meg augusztusban Bajorországban

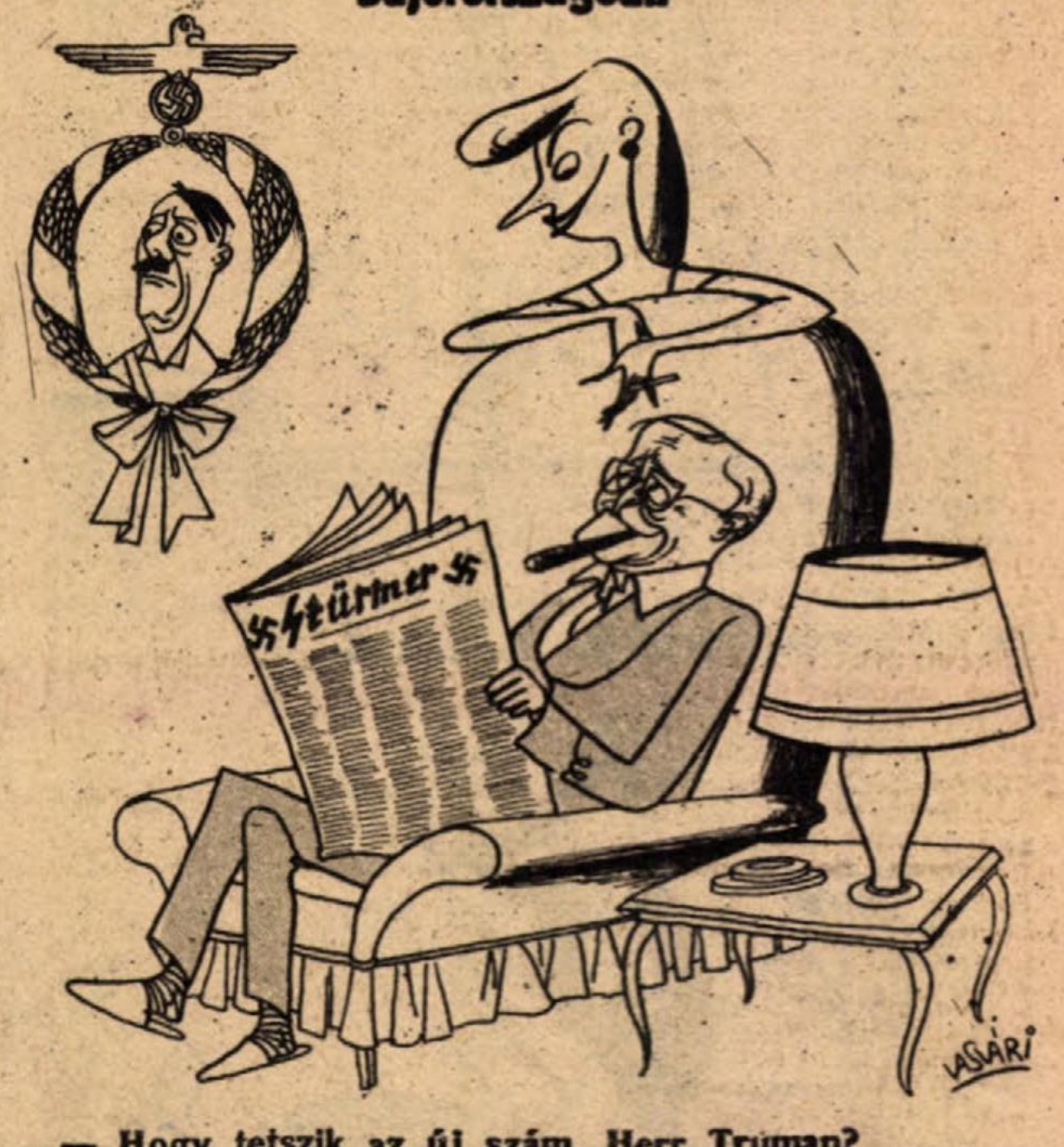
Stürmer
Vasári

— Hogy tetszik az új szám, Herr Truman?
— Szép, szép, de nem zavartalan az örömöm. Eszembejut, hogy azt a szegény Streichert kivégeztük...

Kis piszok

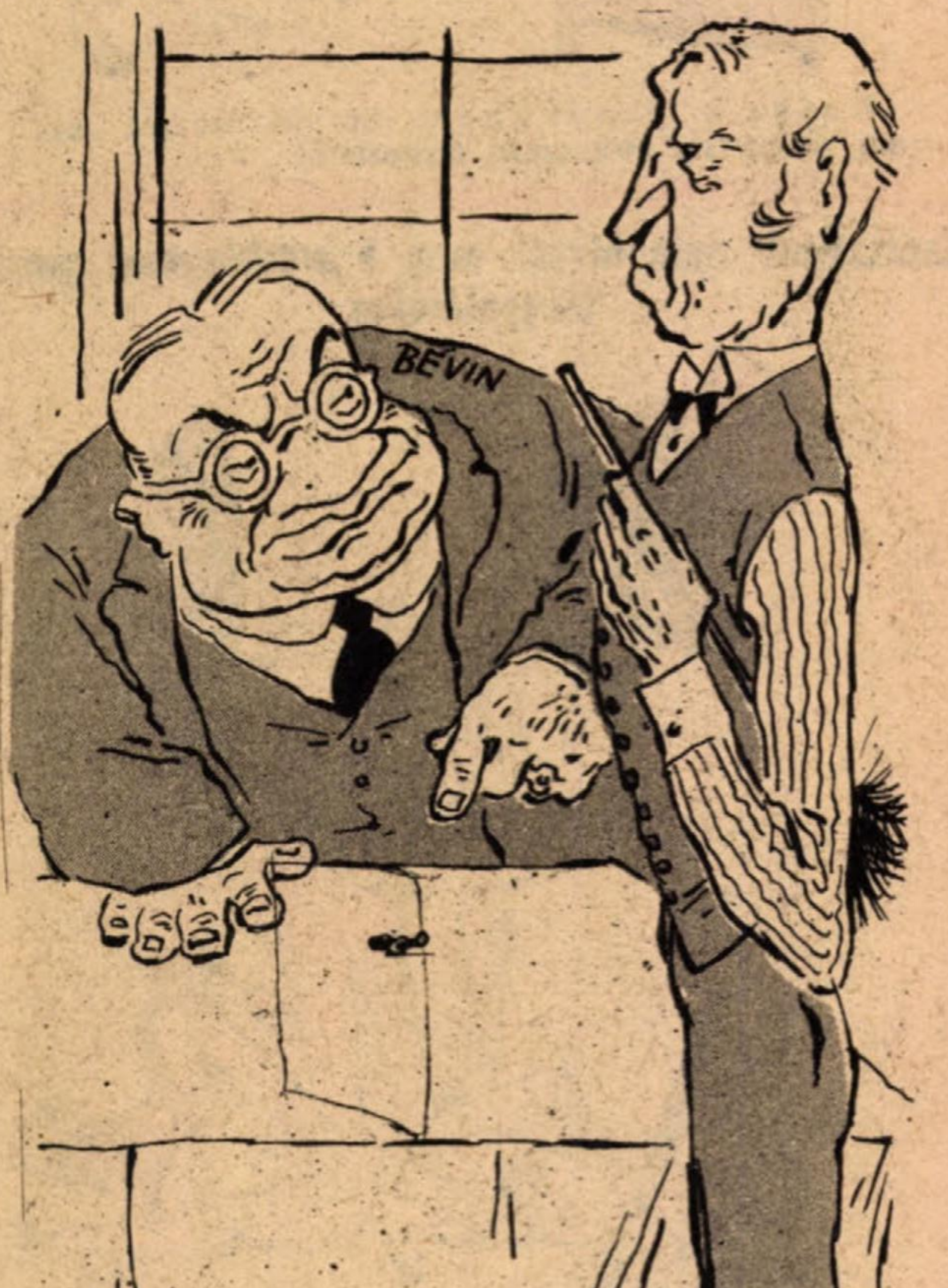
BEVIN
Pályi Jenő

Bevin: Hogy takarít maga, John?! Mi ez a piszok itt?
Lakáj: Vigyázzon Sír arra a kis piszokra, mert az az összezsugorodott angol font!

Rend a lelke mindennek

Írta: Tabi László.

Történik valamilyen közhivatalban.
Személyek: BLASKÓ a régivágású tisztviselő
RADÓCZA GYULA, a fél

BLASKÓ (lapozgat az iratokban, Radócza áll előtte): Szóval ön Radócza Gyula ...
RADÓCZA: Igen. Lakik Pacsmagi-út hét.
BLASKÓ: Igen. Második emelet.
RADÓCZA: Igen. Kettő.
BLASKÓ: 48 éves.
RADÓCZA: Nőtlen.
BLASKÓ: Római ...
RADÓCZA: ... katolikus.
BLASKÓ: Egyszóval ön ebben a kérvényben kedvezményes marhasó kiutalását kéri hatósági áron.
RADÓCZA: Igenis. Ha lehetne.
BLASKÓ: Ha nem lehetne, nem kérdezném.
RADÓCZA: Értem.
BLASKÓ: A mellékletek rendben vannak?
RADÓCZA: Igen, hálaistennek.
BLASKÓ (lapozgatva): A születési bizonyítványát nem látom.
RADÓCZA: Azt nem csodálom. Ugyanis azt nem csatoltam.
BLASKÓ: Miért nem?
RADÓCZA: Mert a rendelet szerint azt csak kívánatra kell csatolni.
BLASKÓ: És honnan gondolta, hogy én nem kívánom?
RADÓCZA: Onnan, hogy most harc van a bürokrácia ellen és születési bizonyítvány nélkül is nyilvánvaló, hogy én születtem.
BLASKÓ: Kérem, kérem ... Igen? Először is a bürokrácia elleni harc az én dolgom és nem az öné. Másodszor is én nem harcolok a bürokrácia ellen egyrészt azért, mert a) nincs időm, b) mert én egy régivágású köztisztviselő vagyok, másrészt azért mert c) a bürokrácia a precíz elintézés biztosítéka, d) mert nekem a bürokrácia ad munkát. Hozza el a születési bizonyítványát.
RADÓCZA: Kérem én Kairóban születtem. Oda-vissza legalább két hét. A marhasó pedig sürgős. Tessék elhinni, hogy születtem.
BLASKÓ: Mivel tudja valószínűsíteni?
RADÓCZA: Megesküszöm rá.
BLASKÓ: Tanui vannak?
RADÓCZA: A mamám épp akkor egyedül volt.
BLASKÓ: Hozza ide a papáját.
RADÓCZA: Meghalt szegény.
BLASKÓ: Na látja. Ez időközben magával is megtörténhetett.
RADÓCZA: De hiszen itt vagyok ön előtt.
BLASKÓ: És ha nem ön az?
RADÓCZA: Hát ki lennék, ha nem én?
BLASKÓ: Mit tudom én? Aki született, az nem biztos hogy él, mert meg is halhatott időközben. De akinek van születési bizonyítványa, az biztos, hogy él. Nem tehetem ki magam fegyelmi vizsgálatnak maga miatt. Vagy hozza el a születési bizonyítványát, vagy hozzon két tanut, akik igazolják, hogy maga csakugyan a Radócza Gyula.
RADÓCZA: Ha én Kovács János volnék, nem kapnám meg a marhasót?
BLASKÓ: De igen. Miért ne?
RADÓCZA: Hát akkor miért kell igazolnom, hogy én Radócza vagyok?
BLASKÓ: Mert a kérvénybe az van írva.
RADÓCZA: De a kérvényt én magam írtam! Ha nem a Radócza volnék, miért írtam volna azt, hogy Radócza?
BLASKÓ: Hogy miért? Hát például azért, mert a valódi nevén nem tudott volna születési bizonyítványt hozni.
RADÓCZA: Dehiszen mint Radócza sem hoztam! Miért használtam volna akkor hamis nevet?
BLASKÓ: Mit tudom én!? Mindent én találjak ki? Kérem, nekem más dolgom is van, mint önnel vitázni. Hozza el a születési bizonyítványát és kész.
RADÓCZA: Van egy ötletem.
BLASKÓ: Az nem elég. Születési bizonyítvány kell.
RADÓCZA: Tessék csak idehallgatni ..: A lakásom telefonszáma benne van a telefonkönyvben. Tessék felhívni a számot. A feleségem fog jelentkezni. És tessék megkérdezni, hol vagyok én. Így aztán kiderül, hogy én csakugyan én vagyok-e. Mert ha a feleségem azt mondja, hogy én most Kiskunlacházán vagyok a búcsúban, akkor én nem én vagyok. De ha azt mondja, hogy a marhasóhivatalban vagyok, akkor én vagyok én.
BLASKÓ: Nézze. Hogy lássa: nem vagyok bürokrata, megteszem (megnézi a számot, aztán tárcsáz). Halló ... ki beszél? Van szerencsém. Kérném szépen, hol találom meg Radócza Gyula urat? ... A marhasóhivatalban? Köszönöm ... (Radóczához): És mivel tudja igazolni, hogy csakugyan a feleségével beszéltem?

Függöny.

Beiratások idején

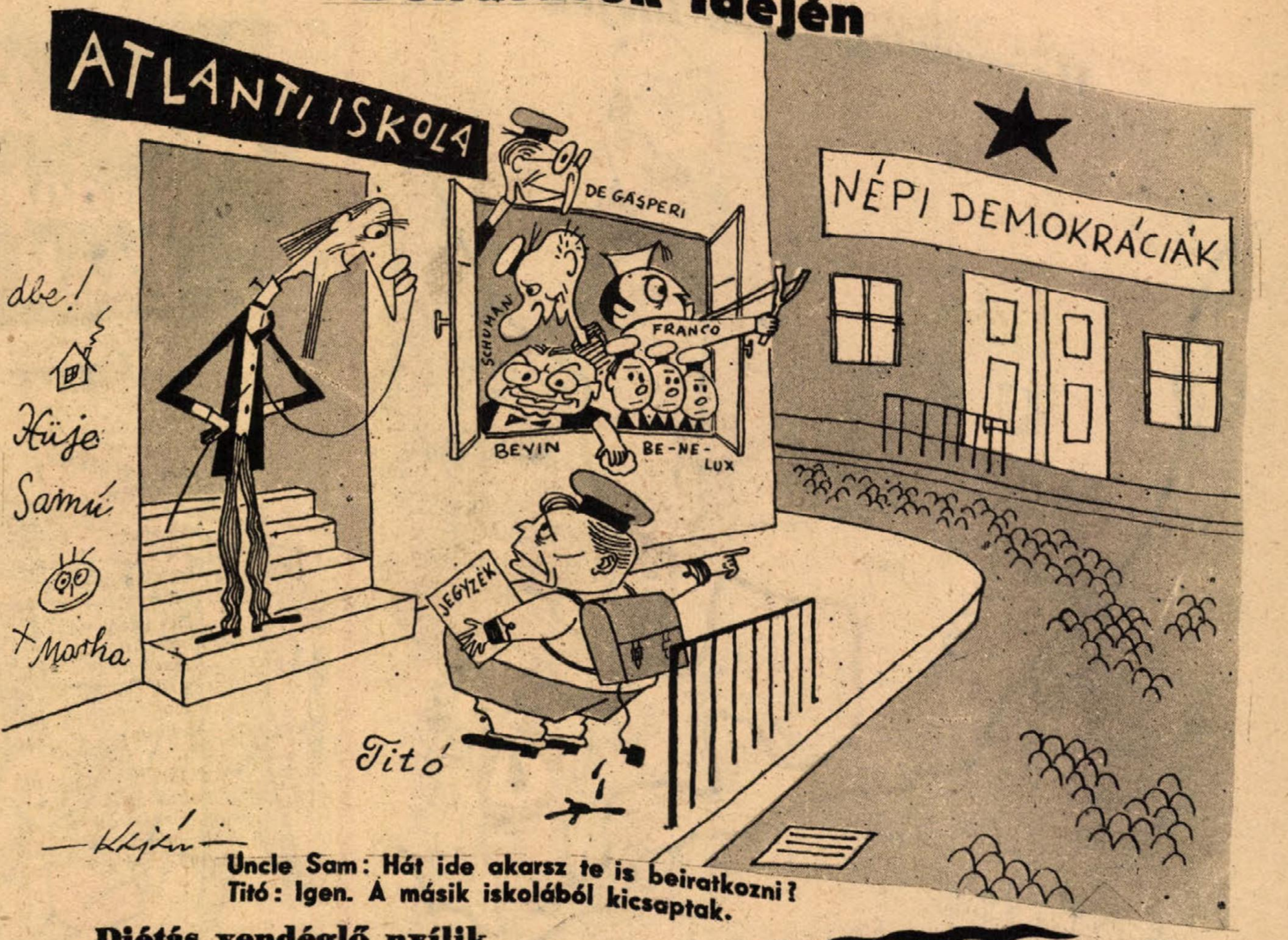

Uncle Sam: Hát ide akarsz te is beiratkozni?
Titó: Igen. A másik iskolából kicsaptak.

Diétás vendéglő nyílik

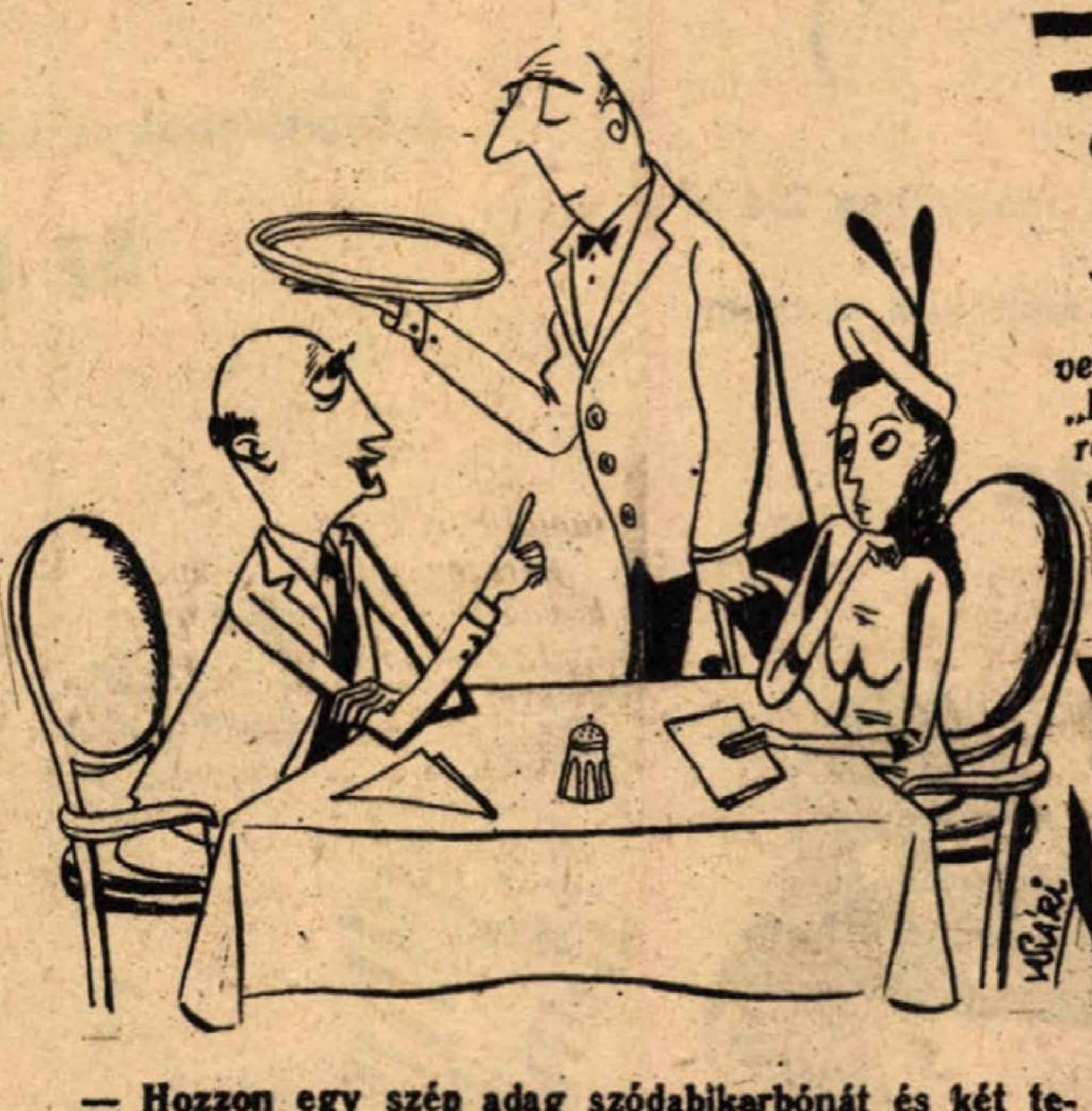

— Hozzon egy szép adag szódabikarbónát és két tenyérnyi ...

Csangkájsek legújabb levele

Truman elnökhöz

Nézze, Truman, öntsünk tiszta vizet a Jangcekiangba. Eddig több levelet írtam magának a Ludas Matyi hasábjain és „Lótuszlábú Elnök", „Felséges Elnök Úr", „Uram és Parancsolóm, szépséges Harry" megszólításokkal illettem magát. Maga viszont ilyeneket válaszolt nekem mindkettőnk kedvenc lapjában, a Ludas Matyiban: „Te hájfejű pancser! Rádfizettem az utolsó gatyámat is, amit csak tegnap húztam le az amerikai adófizetőkről", meg más efféléket.

Hát idefigyeljen, maga Truman. Most már biztos, hogy a társascégünk feloszlik. Én valószínűleg elmegyek Japánba, pikáns képekkel ügynökölni, vagy valami más egyszerű, de becsületes foglalkozás után nézek, de annyi örömöm mindenesetre van az egészből, hogy végre megmondhatom magának a véleményemet.

Szóval idefigyeljen, maga Harry. Én ezeket a Lótuszlábú Elnököket, meg Uram és Parancsolóm, Szépséges Harrykat csak azért írtam magának, mert maga volt a tulaj, magánál volt a dohány, meg azért, hogy a Ludas Matyi olvasói nevessenek. De most, hogy becsukjuk a boltot, megmondhatom magának őszintén, hogy maga Truman!

Semmilyen tisztelettel
Csangkájsek
független képügynök.

A washingtoni Fehér Házban

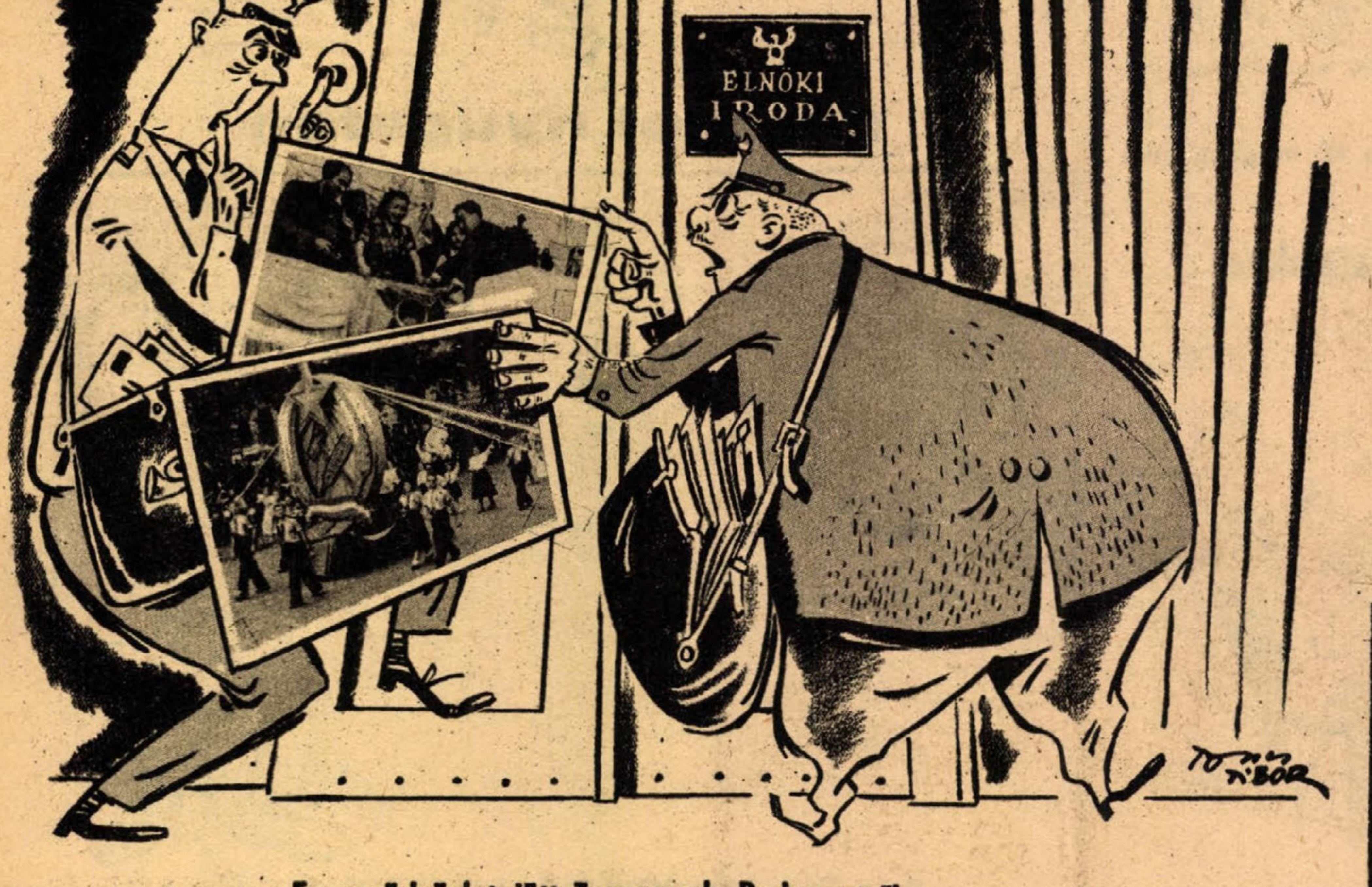

— Ez az üdvözlet jött Trumannak, Budapestről.
— Vidd be te, öregem, én nem merem ...

Az amerikaiak beavatkoznak az osztrák választásokba

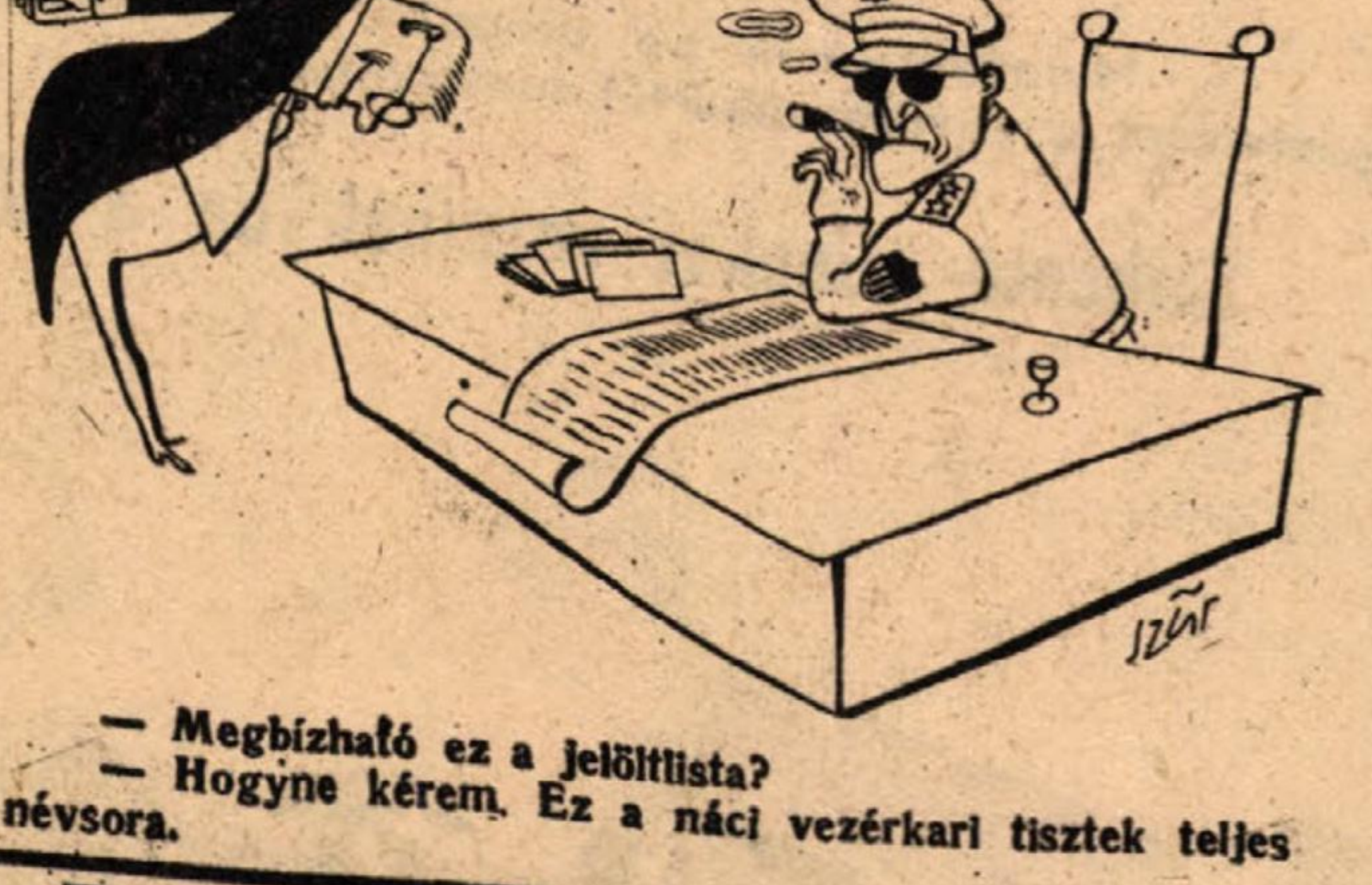

— Megbízható ez a jelöltlista?
— Hogyne kérem. Ez a náci vezérkari tisztek teljes névsora.

Rendes ember

Csuverda bemegy a Rákóczi-úton egy vaskereskedésbe és vödröt kér.
— Horganyozott van?
— Van kérem.
— Jó az?
— Hogyne, de a zománcozott még jobb.
— Az tovább tart?
— Természetesen.
— Mutasson egyet.
— Tessék, ez a világoszöld például nagyon szép.
— Kék nincs?
— Dehogynem, tessék parancsolni.
— Jól van kérem, én ezt most kifizetem, azután küldje el a Kősó-utca 104-be. De gyorsan, mert ég a ház.

Megvesztegetések idején

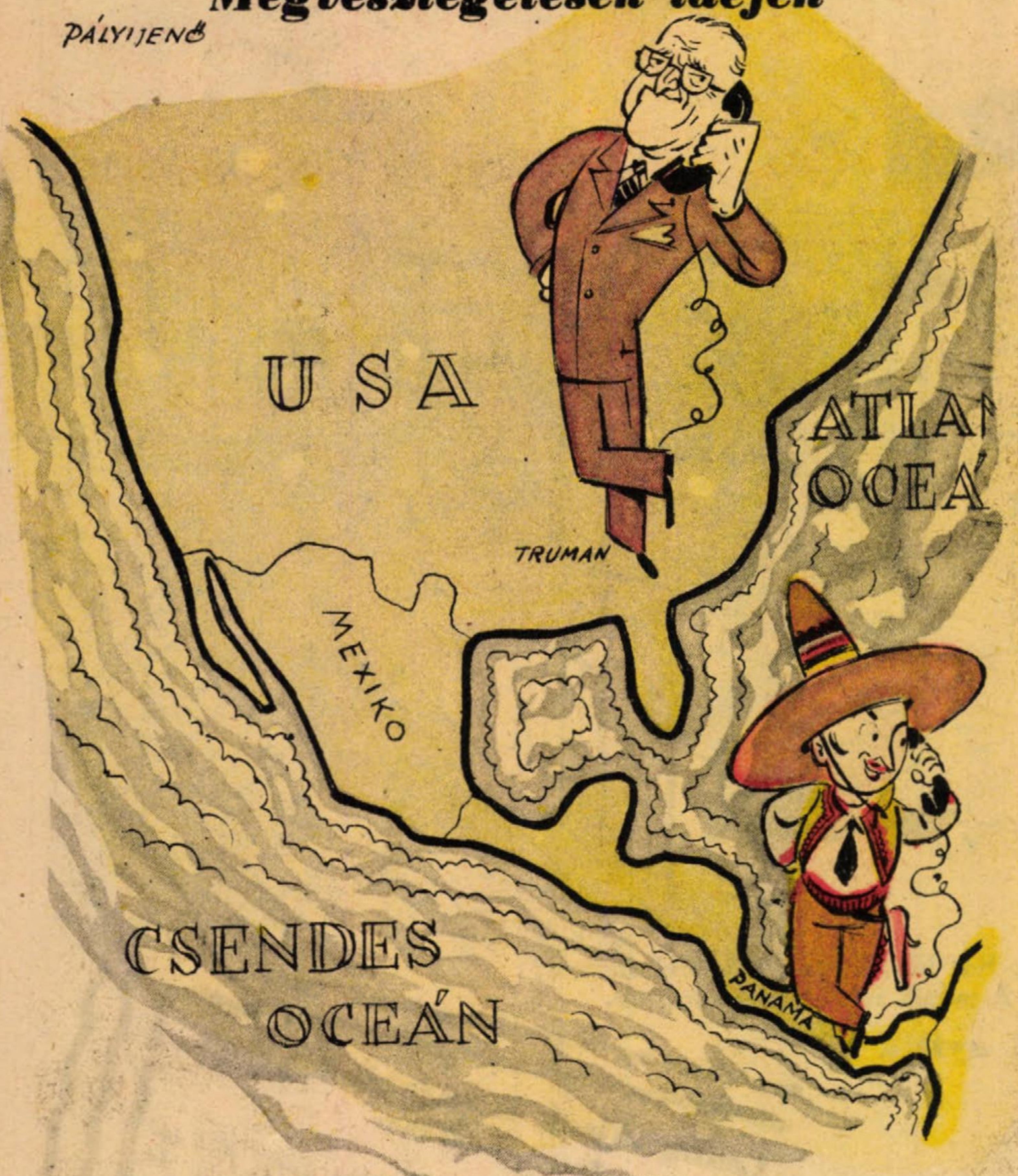
PÁLYI JENŐ
USA
ATLAN
OCEÁ
TRUMAN
MEXIKO
CSENDES OCEÁN
PANAMA

— Mit szólna hozzá, kollégám, ha átmennék magukhoz ide a szomszédba, Panamába.

— Ne vicceljen Trumankám, magának igazán nem kell a szomszédba menni panamáért.

A gombásnéni bánata

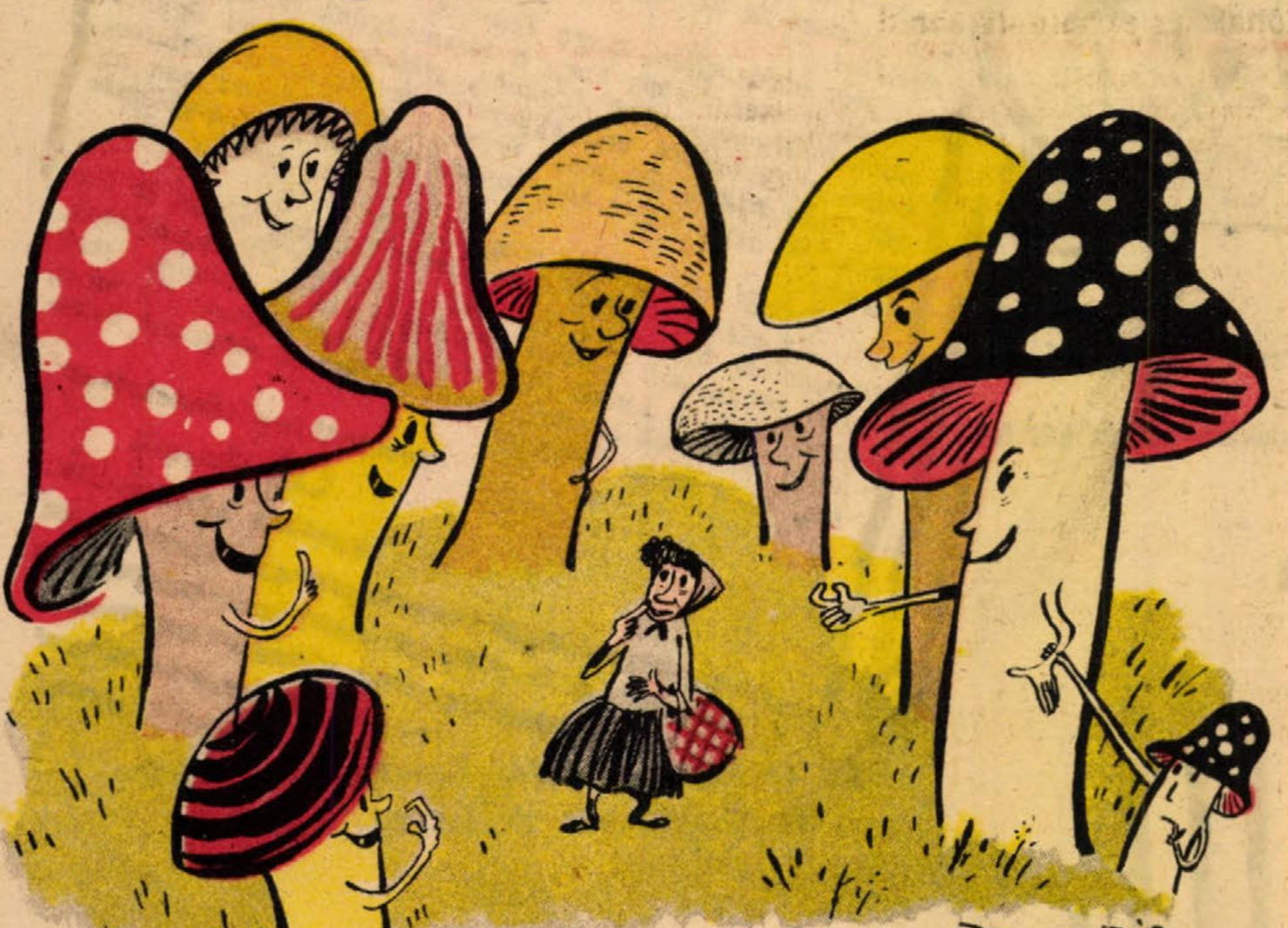
Toncz Tibor

— Mutatkozzanak be drágáim, nem ismerem ki magam, nem végeztem el a gombaszakértői tanfolyamot.

Serkentő színeket vezetnek be a hivatalokba

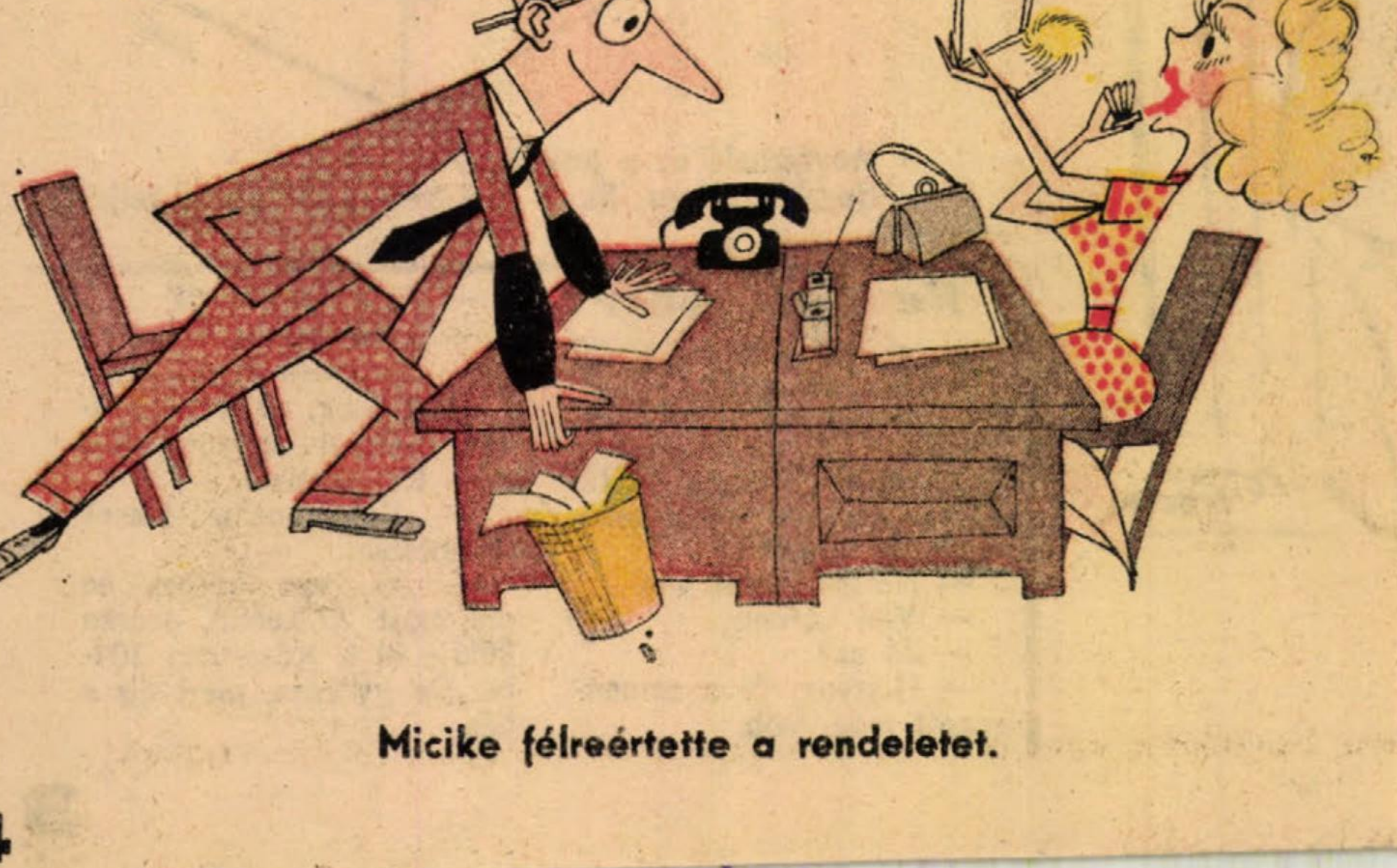

Micike félreértette a rendeletet.

Nem izlik a szunyogoknak Budapest lakossága. Csak csipegetik...

Egyre nő a béketábor

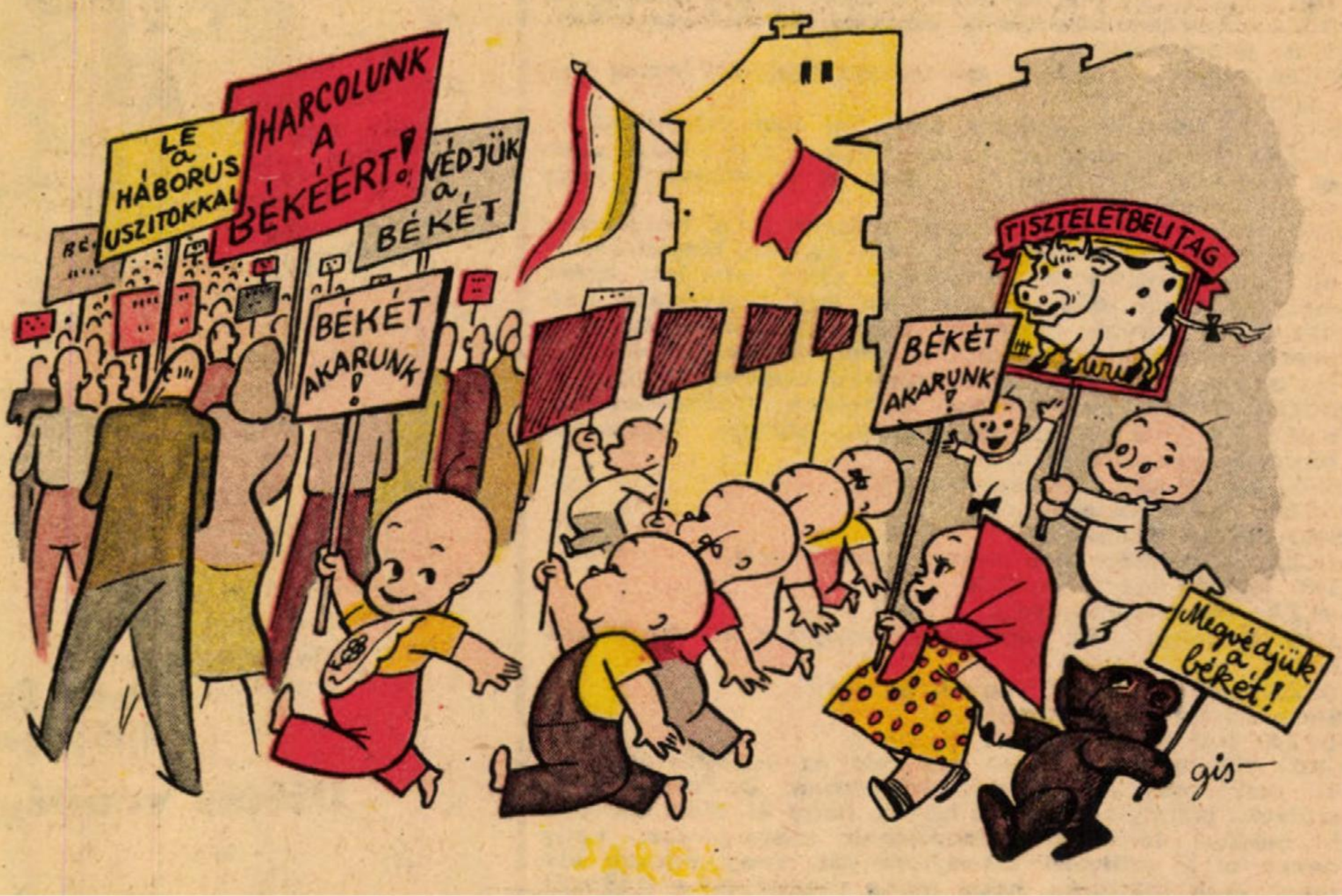
LE a HÁBORÚS USZITÓKKAL
HARCOLUNK A BÉKÉÉRT!
VÉDJÜK a BÉKÉT
BÉ-
BÉKÉT AKARUNK!
TISZTELETBELI TAG
BÉKÉT AKARUNK!
Megvédjük a békét!
gis
SÁRGA

A legifjabbak is közéjük állnak, mert ők is nőni akarnak.

Az alkohol rabjai

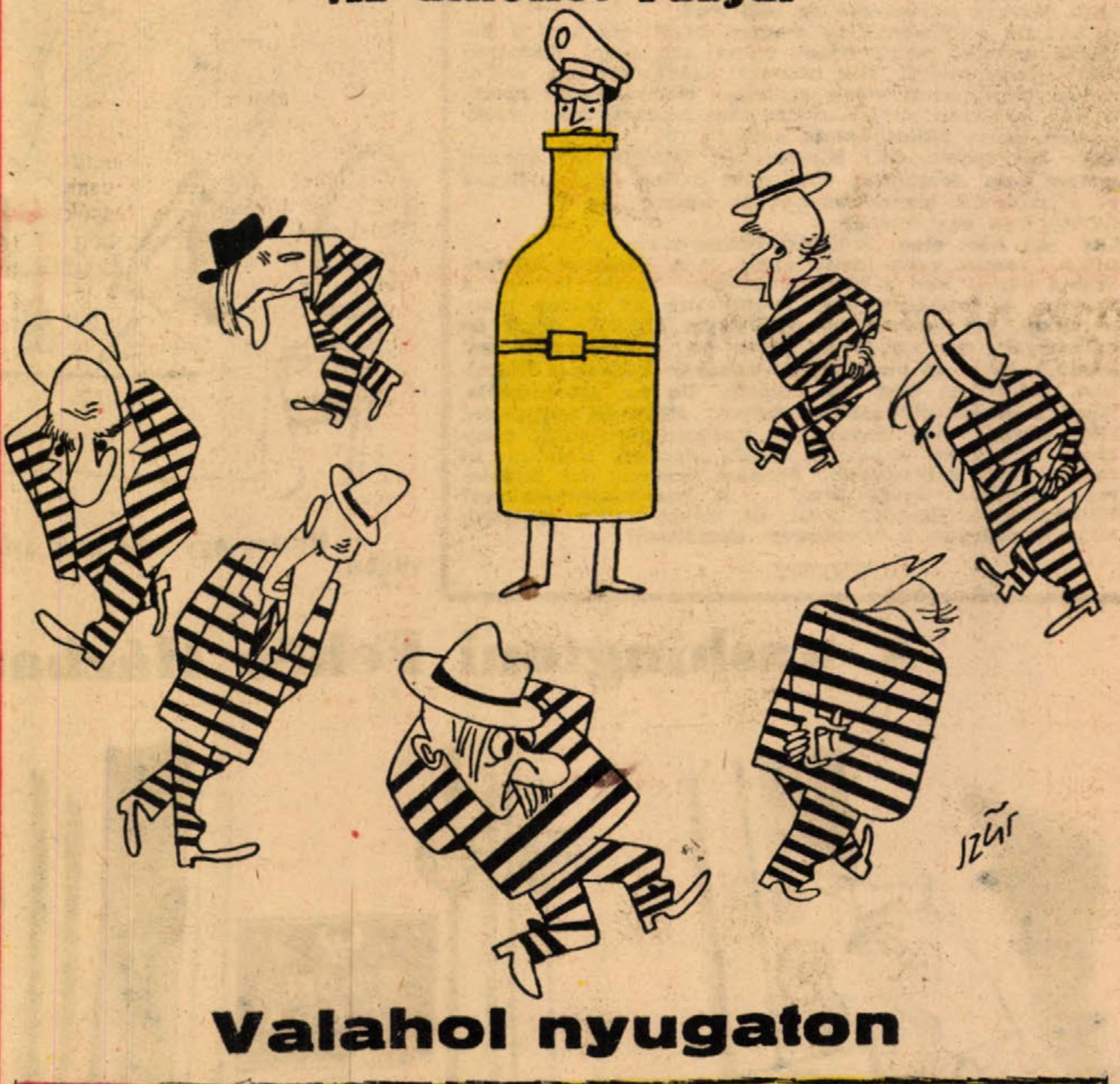

Valahol nyugaton

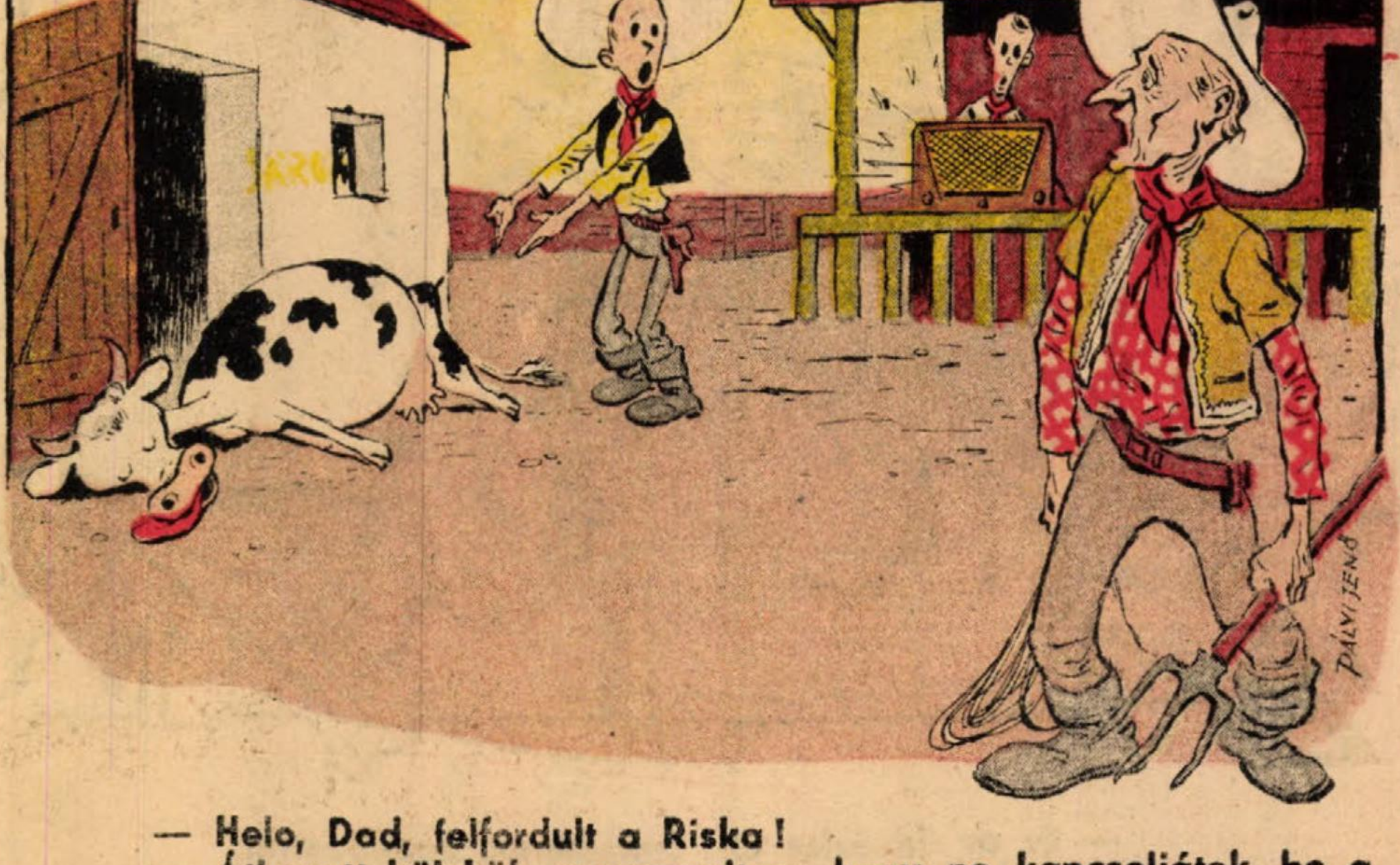

— Helo, Dad, felfordult a Riska!

— Átkozott kölykök, megmondtam, hogy ne kapcsoljátok be a rádiót, mikor Truman beszél!

Acheson levele
PETŐFI SÁNDOR UTÁN SZABADON

Titó kutyánk, hegyezd füled,
Hadd beszélek mostan veled,
Cseléd vagy a Fehér Háznál,
Negyvennégy óta szolgálsz már.

Ezután is jó légy, Titó,
Működjön a hóhér, bitó,
Élj Francóval barátságba...
Ez Truman úr kívánsága.

Nemzetközi bábszinház

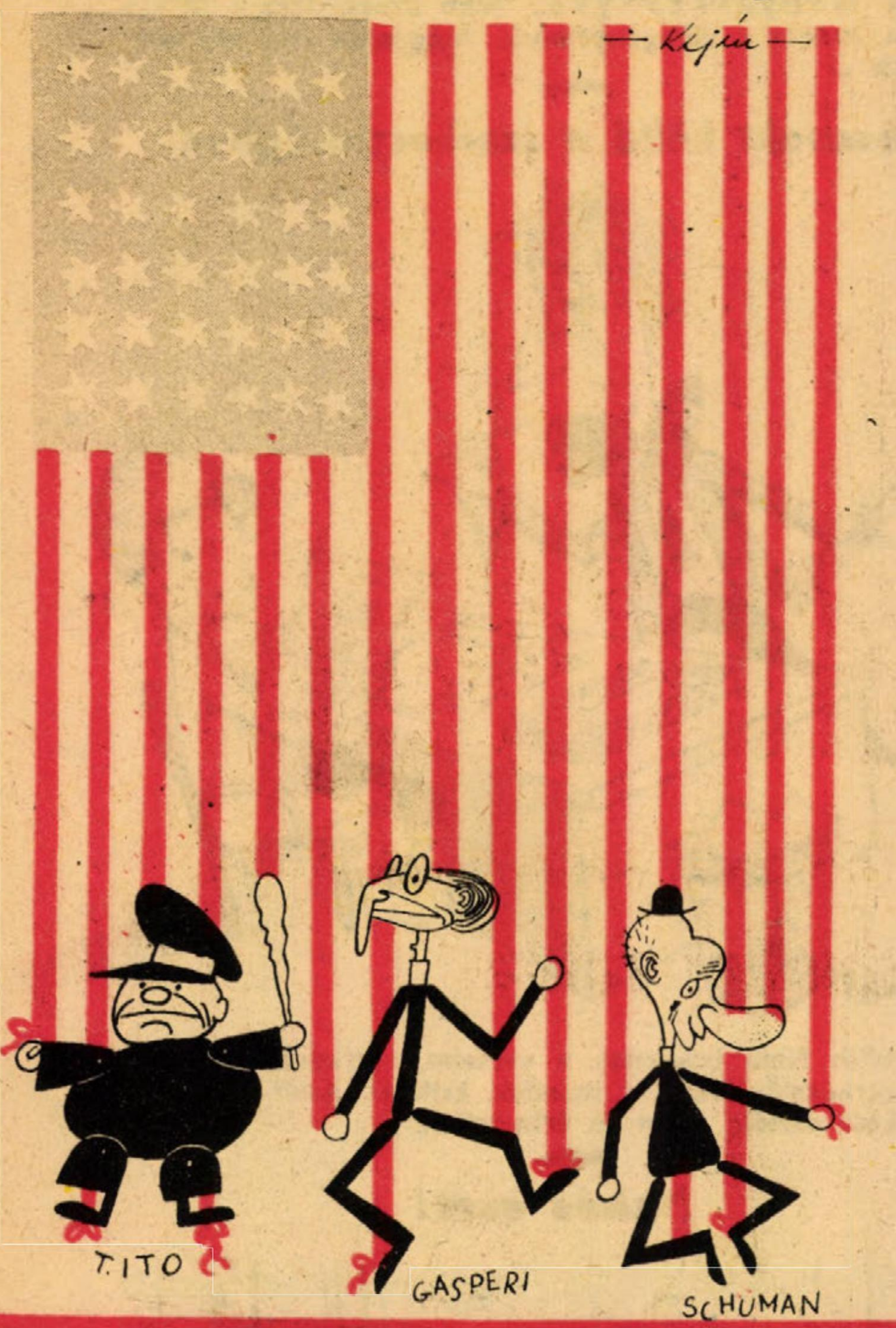

A házasságközvetítő

Irta: Szép Ernő

A körúti kávéházban, az ablaknál, ott ült minden este egy 30—32 éves vendég, egyedül; ha néha más vendéggel, eggyel vagy többel üldögélt, azok késő este elmentek; ő aztán ott maradt még legalább éjfélig, ujságot olvasott, vagy csak cigarettázott és kibámult az ablakon.

Egy másik asztalnál éppen így csücsült egyedül mindig egy idősebb vendég, akit itthagytak a cimborái. Az is cigarettázott és tördelte az elégett gyufaszálakat, amelyek a gyufatartóban hevertek, mélységesen elmerülve magába.

Egyszer, késő este, felállott ez az idősebb vendég, odament ahhoz a fiatal magánoshoz:

— Ugyebár, ismerjük egymást kérem. Én régen szemmel tartom kegyedet és bocsásson meg, de elérkezettnek látom az időt arra, hogy beleavatkozzam a kegyed életébe. Ne csodálkozzon kérem. Megengedi úgye, hogy leüljek. Kegyed talán nem tudja, mi az én foglalkozásom, megmondom: házasságközvetítő vagyok, itt lakom az Erzsébet-körúton, harminckettő, második emelet három. Ne tessék kérem idegesnek lenni. Tessék csak öt percig engem meghallgatni. A kegyed magánéletét én figyelemmel kísérem kérem. Kegyed jó megjelenésű fiatal ember, és szolídan él, olyan ember kegyed, akiről a legjobb információkat lehet adni. Kérem csak egy kis türelem, ne tessék közbeszólni. Kegyed megérett a házasságra. Mennyi öröme van kegyednek a legényéletből? Máma kérem nincs az a lump világ, az ember lefekszik, mert dolgozni kell, ugyebár, és ha valaki az erkölcstelen nőcskék társaságát keresi, mi annak az eredménye kérem, mind csak a pénzét rabolja el. Elnézem kegyedet itt napról napra, itt ül egyedül kegyed, mert unatkozik, üres az élete, nincs kedve abba a rideg legénylakásba hazamenni. Nem érzi kegyed, milyen kár minden napért, minden estéért? Milyen más a mi életünk, akik nős emberek vagyunk. Én kérem, ha most hazamegyek az én meleg családi fészkembe, tudom, hogy engem vár a feleségem, megvár kérem minden este, nem alszik el, míg én otthon nem vagyok, kijön elébem kérem az előszobába...

Itt megállott a házasságközvetítő, elborult a szeme, a szája megremegett, ökölbe szorult az asztalon pihenő keze. Hosszú slukkot vett a kávéház füstös levegőjéből és aztán kitört, mint a tűzhányó:

— Igen kérem, elébem áll és elkezdi: már megint éjfélután kerülsz haza te csirkefogó, te moslék, te hitvány gazember, a kávéházban kell ülni neki, elkártyázni a háztartásra való pénzt, hagyni engem megbolondulni, hogy hogy teremtsem elő reggel a kosztot, meg mindent, jelzem kérem, a legritkább esetekben játszom, akkor is filléres alapon, dehát őnagysága ezt nem hiszi el, mindig elülről kezdi, rám fogja, hogy megcsalom és úgy csatít, a gyerekek felijednek és bőgnek, átkopog a szomszéd, ezt ő mind nem bánja, megjegyzem, ő csalt engem, míg fiatalabb volt és ma is keni-feni magát és cifrálkodik és folyton a cukrászatba, erre megy minden fillérem, semmi, de nincs egy nyugodt órám, tönkretette az idegeimet, az egész életemet tönkretette ez a boszorkány, ez az átkozott nőstény ördög...

A házasságközvetítő előrehajolt, megmarkolta a másiknak a csuklóját, megrázta:

— Soha, de soha ne tessék megházasodni, én mondom kegyednek!

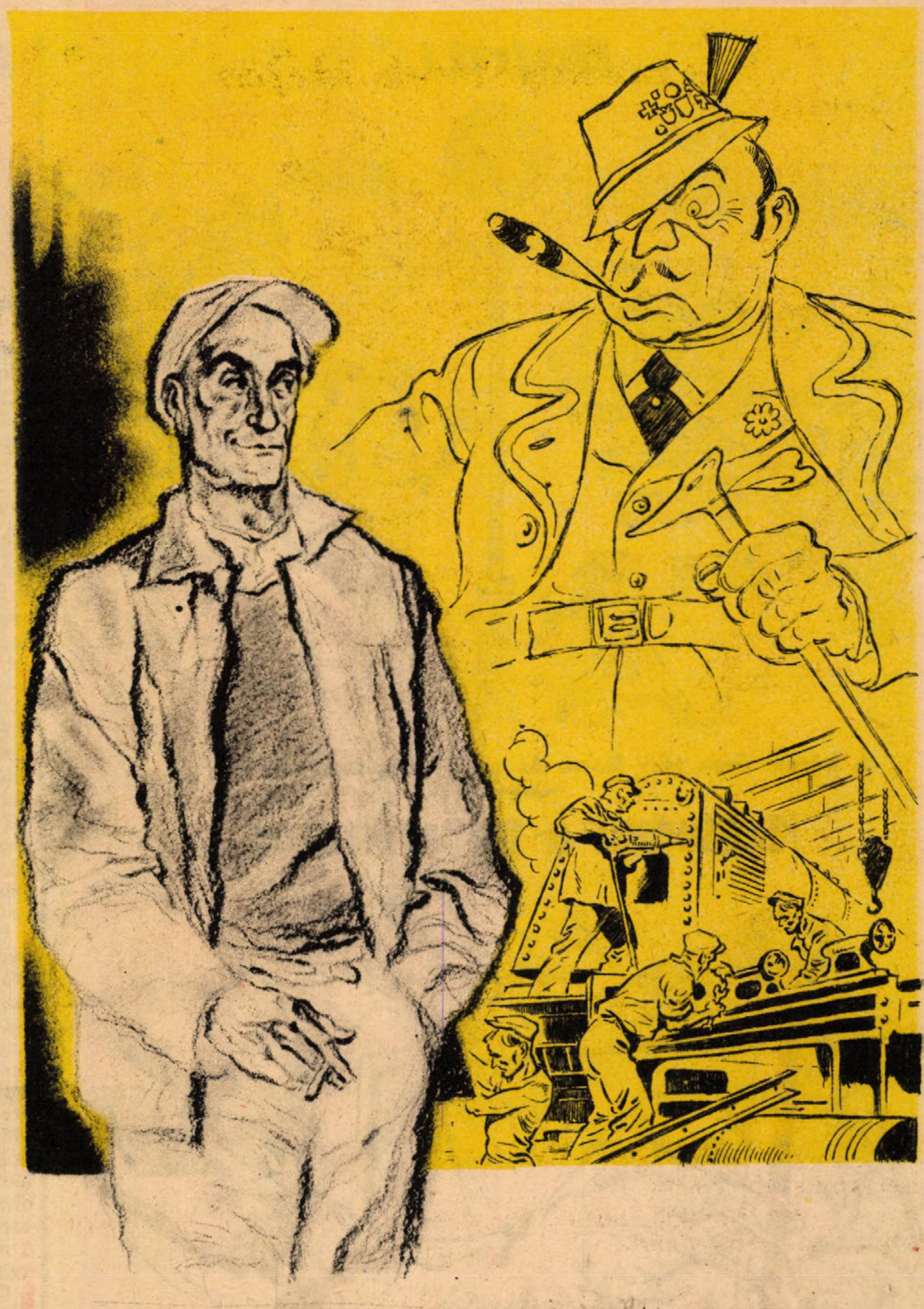

Ha nem segítesz társaidnak a termelő munkában — segítesz a reakciónak az aknamunkában!

Csak a szórakozás kedvéért

1	2	3	4	5		6	7		■	8	9	10
11					■	12		■	13			
14			■	15	16							■
17			■	■	18			■		■	19	20
21			22	23			■	24	■	25	■	
26							■	27	28		29	
30					■	31	32					
	■		■	33	34						■	■
35	36	■	37									■
■	38	39					■		■		■	40
41				■		■	42		43		44	
45						■	46			■	47	
48				■	49							

VIZSZINTES.

1. Középkori büntetőeszköz. — **8.** ..., benne, ibi patria. — **11.** A jól eltett gyümölcs. — **12.** Azonos betűk. — **14.** Nem férfit. — **15.** A mestervizsgát előzik meg. — **17.** Amit az ügetőn elvesztünk. — **18.** E. H. Z. — **19.** Képző. — **21.** Sivatag Chilében. — **26.** Istenháza. — **27.** Rajong a hölgyért. — **30.** Angol államférfi az első világháború idejéből. — **31.** Kikötő Tuniszban — **33.** Híres bűvész volt. — **35.** Mutatószó. — **37.** A Keresztrejtvény is ez. — **38.** Szilárd vázat alkató virágállat — **41.** Élősdi rovar. — **42.** „Kézmozdulattal odahív". — **45.** Porcellánföld. — **46.** Mutatószó. — **47.** Azonos betűk. — **48.** Latin kötőszó. — **49.** A folyó medrét takarítja.

FÜGGŐLEGES.

1. Összetett verseny. — **2.** Ezzel kezdődik a lakoma. — **3.** „Aláírásával látja el." — **4.** Azonos betűk. — **5.** Bibliai próféta. — **6.** Ő szerkesztette az első telefonkészüléket. — **7.** Lassan járj, tovább ..., — **8.** Ujpesti sportegylet. — **9.** Futball-hátvéd. — **10.** Olasz névelő. — **13.** Ádám párja. — **16.** Verne Gyula kapitánya. — **20.** Görög örömkiáltás. — **22.** C. P. Y. — **23.** Magyarország főfolyójának egyik szakasza. — **24.** Például: a vadkacsa. — **25.** Hentesáru. — **28.** Ételsor. — **29.** Diplomaciai testület. — **32.** Szellemi munkás. — **34.** Mindig enne. — **39.** Az aktával teszi. — **37.** Nagy hegyrendszer. — **39.** Van sütnivalója. — **40.** Megállj! — **41.** Svéd férfinév. — **42.** A Dunába folyik. — **43.** Szeretlek — latinul. — **44.** Bárkát építtet.

Multheti rejtvényünk megfejtése.

VA MARSEILLE
ELHIBÁZ NIEL
CSAKAZÜGYETLE
S RR RUE HIN
EDMOND MN ESA
RAINER MCE IS
NNN VERI SSSS
YUCCA AA PELZ
EBÉD F BILBAO
EVEZŐ RIA NN
A É BUKO N DY
LAST TENNAP L
MANON RC DORE
A ÉLE ESPERES
FELEMÁS OSZ

Telhetetlen szüretelő

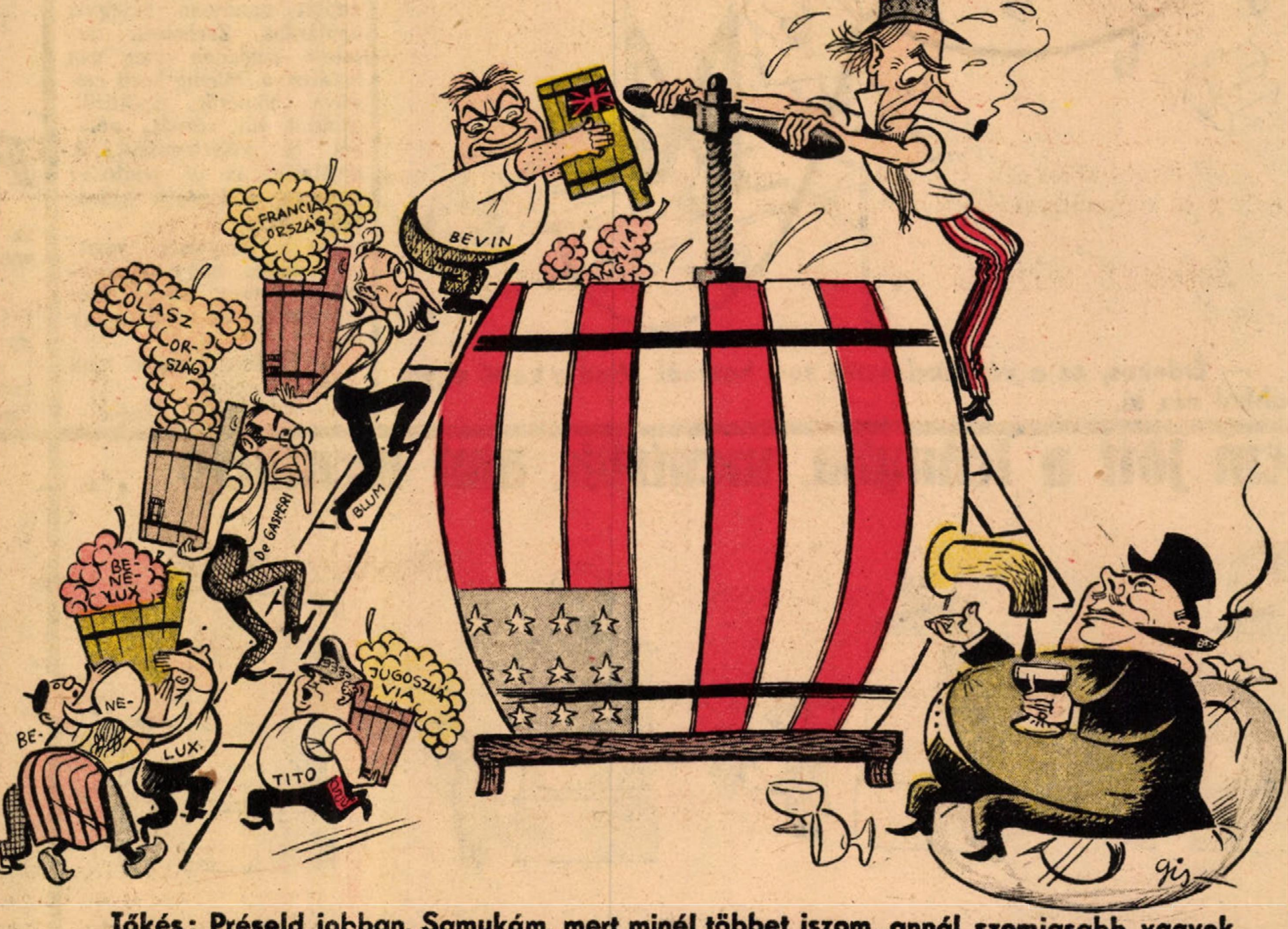

Tőkés: Préseld jobban, Samukám, mert minél többet iszom, annál szomjasabb vagyok.

Hajrá!

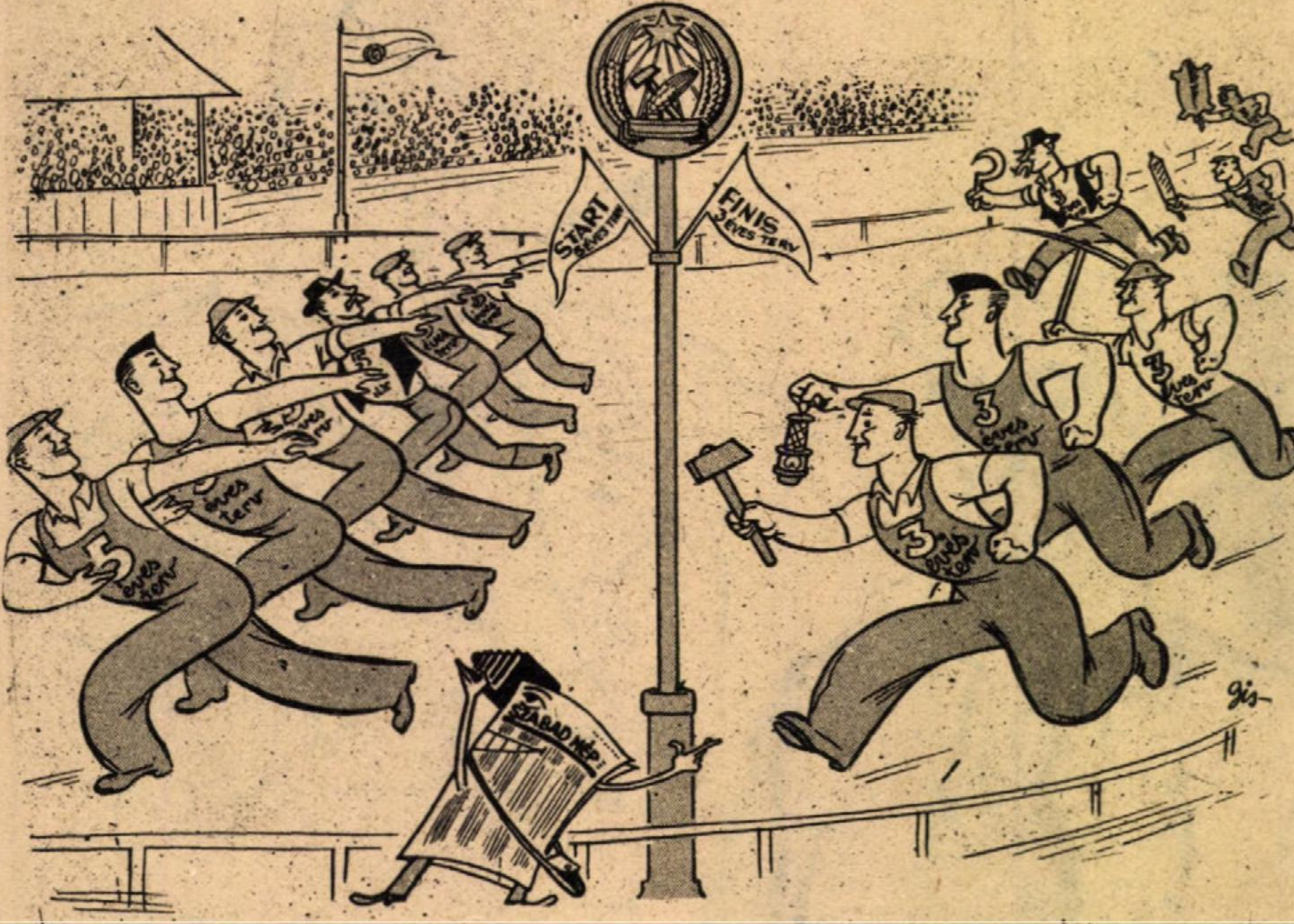

A három éves terv finise és az 5 éves terv rajtja

Megindult a futballszezon

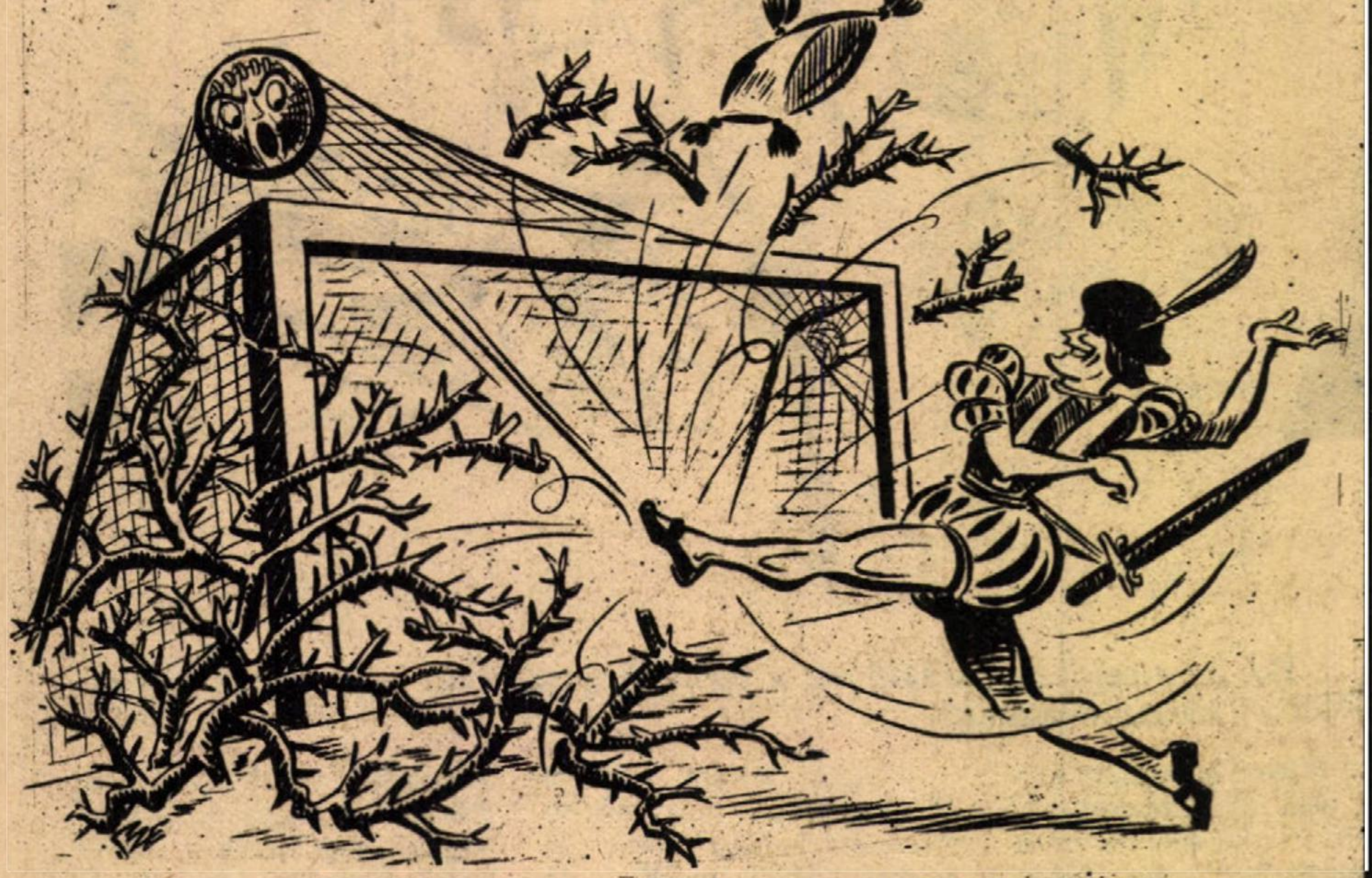

A mesebeli jobbösszekötő felébresztette Csipkerózsikát.

Sikertelen kísérlet

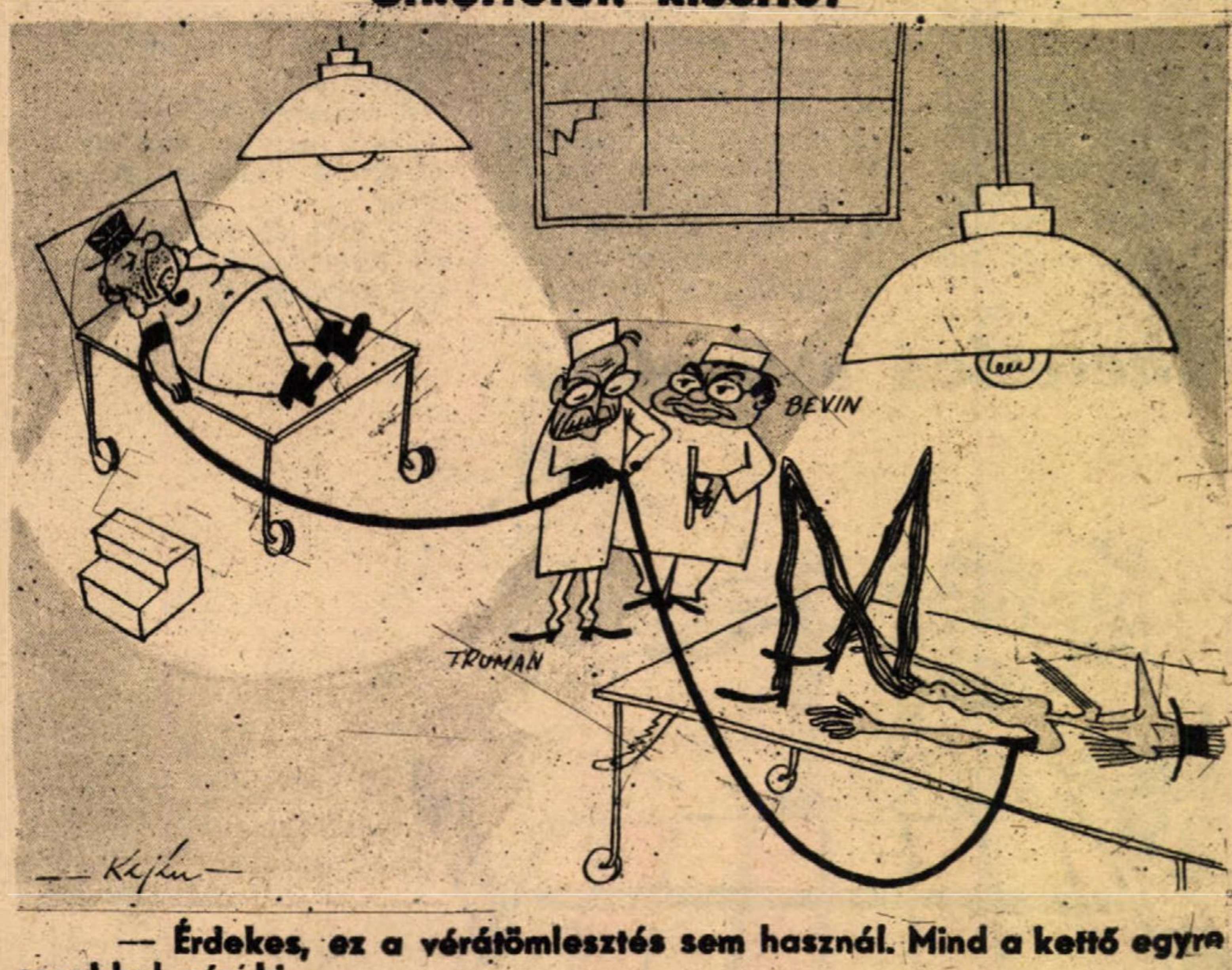

— Érdekes, ez a vérátömlesztés sem használ. Mind a kettő egyre sszabbul néz ki.

Doktor Precíz

Ő az, aki mindenkinél mindent jobban tud, akár a diszkoszvetés világrekordjáról, akár a belterjes haltenyésztésről van szó. Ő az, aki tudja, hogyan kell kimondani Achesont és hány cső kukorica tesz ki egy mázsát. Legkedvesebb szava: pardon — és nem lehet olyat mondani; amit ő ki ne igazítana. Ha például valaki azt mondja, hogy Vörösmarty írta a Szózatot, doktor Preciz rögtön közbeszól: pardon, csak a szövegét, mert a zenéjét Erkel írta. Vagy, ha azt mondod, hogy a víz vegyi képlete hákettőó, ő azonnal közbevág: pardon, ez csak a desztillált vízre vonatkozik.

Egyébként ő az, aki a taxinak egy vassal sem ád többet, mint amit az óra mutat, aki a telefonfülkénél órával a kezében vár, hogy nem léped-e túl a három percet és aki az állomásfőnököt feljelenti, ha a vonat késik.

Ugyancsak ő az, aki benyit az üzletbe, ha zárórán túl még világosságot lát, ha a reklámtáblán a neonfény rezeg vagy az egyik betű kialudt. Általában mindenbe beleszól, amihez nincs köze és különösen kedveli a vitákat a villamoson. Ha valaki megtalálja kérdezni, hogy merre van a Szigony-utca, olyan bő magyarázatot kap, hogy régen elhagyják azt a megállót, ahol le kellett volna neki szállni.

Otthon doktor Preciz nevéhez méltóan viselkedik. Az íróasztalán mindennek megvan a pontos helye. A levelei dátum szerint összerakva, a szekrényben a nyakkendők színek szerint osztályozva, a harisnyák mellett a megfelelő stoppoló pamut. A kivágott ujságcikkek külön dobozba összegyűjtve, innen meríti rengeteg fölösleges tudományát, ezekből tudja, hogy Napoleonnak ikszlába volt, hogy mi volt a napraforgó-olaj ára a háború előtt és melyik a világ leghosszabb alagútja. A fürdőszobában a szappan zsinóron lóg, hogy a tartójában el ne ázzon, a fogpasztán milliméter-jelzés, hogy meddig kell neki tartani.

Elég sűrűn házasodik, mert a nők pánikszerűen menekülnek tőle. Ő ezt tudomásul veszi és a távozás napját gondosan bejegyzi naptárába. Zsebeinek tartalma pontosan meg van határozva. Mindig hord magával hőmérőt, cipőfűzőt, aspirint, tűt, cérnát, gombot és gilisztacukrot. A hivataláig az út pontosan lemérve, a lépések száma feljegyezve.

Ha a temetésén valaki azt mondja, hogy félnyolckor halt meg, doktor Preciz felemeli az ujját és így szól:

— Pardon, félnyolc mult három perccel.

Balázs Sándor.

Agglegénynek is jól jön egy kis házassági tanács

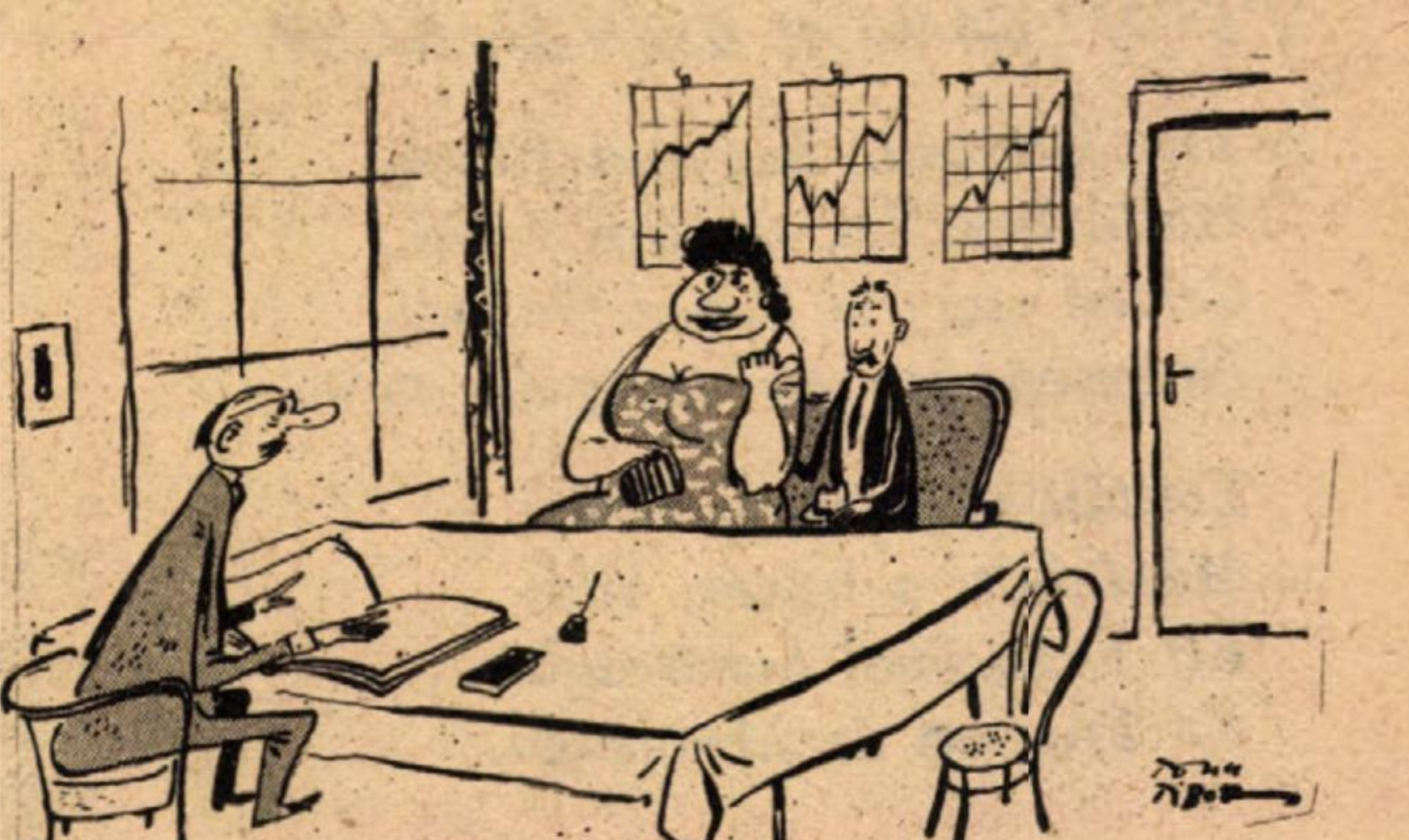

A menyasszonyka: Nem nekem lesz a tanács kérem, hanem a vőlegényemnek. Még nem volt nős szegényke...

Absztrakt költő a szerkesztőségben

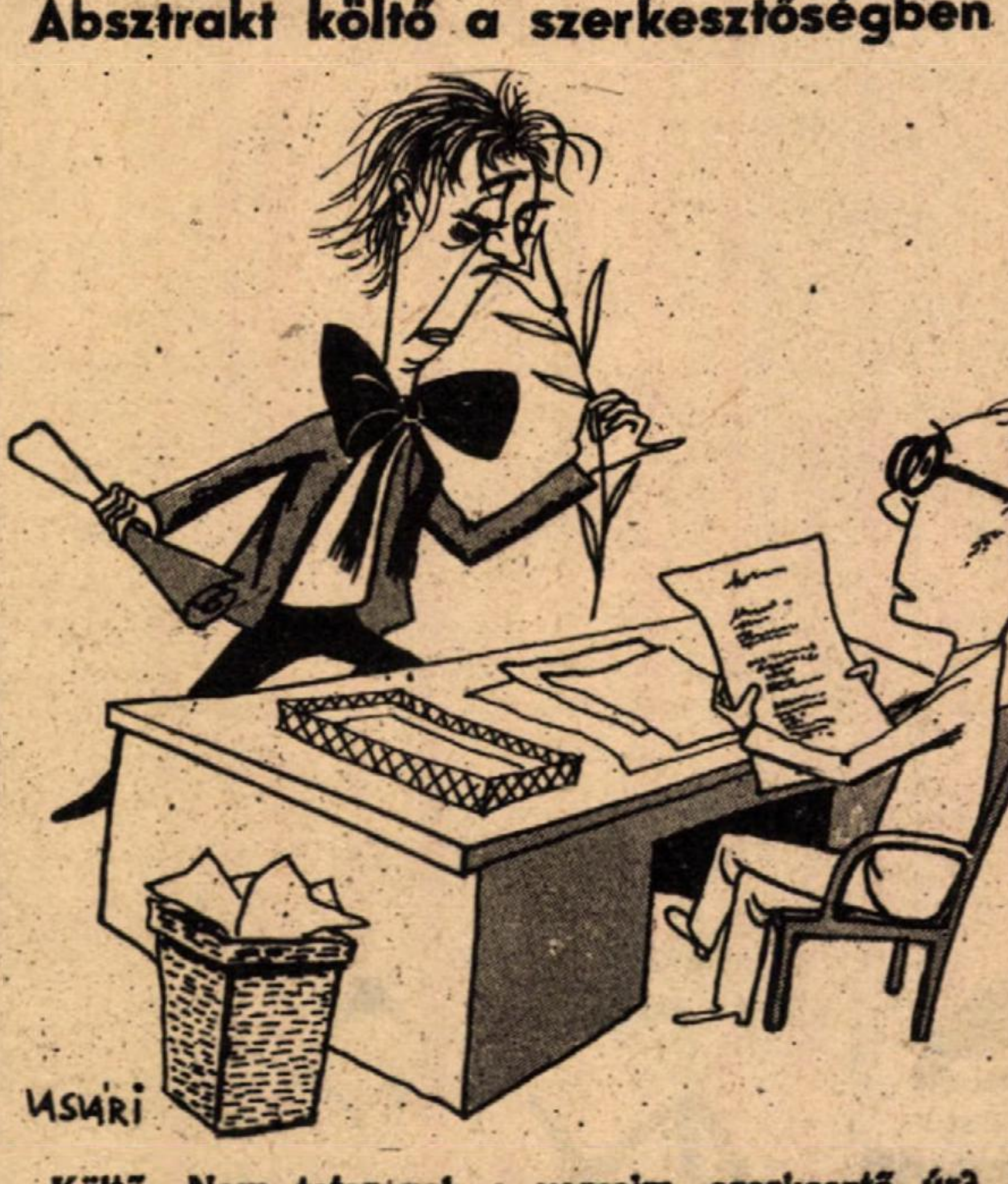

Költő: Nem tetszenek a verseim, szerkesztő úr?

Szerkesztő: Nem is mondok kritikát. Amit maga ír, az nekem mindig szent és érthetetlen.

Nehéz eset!

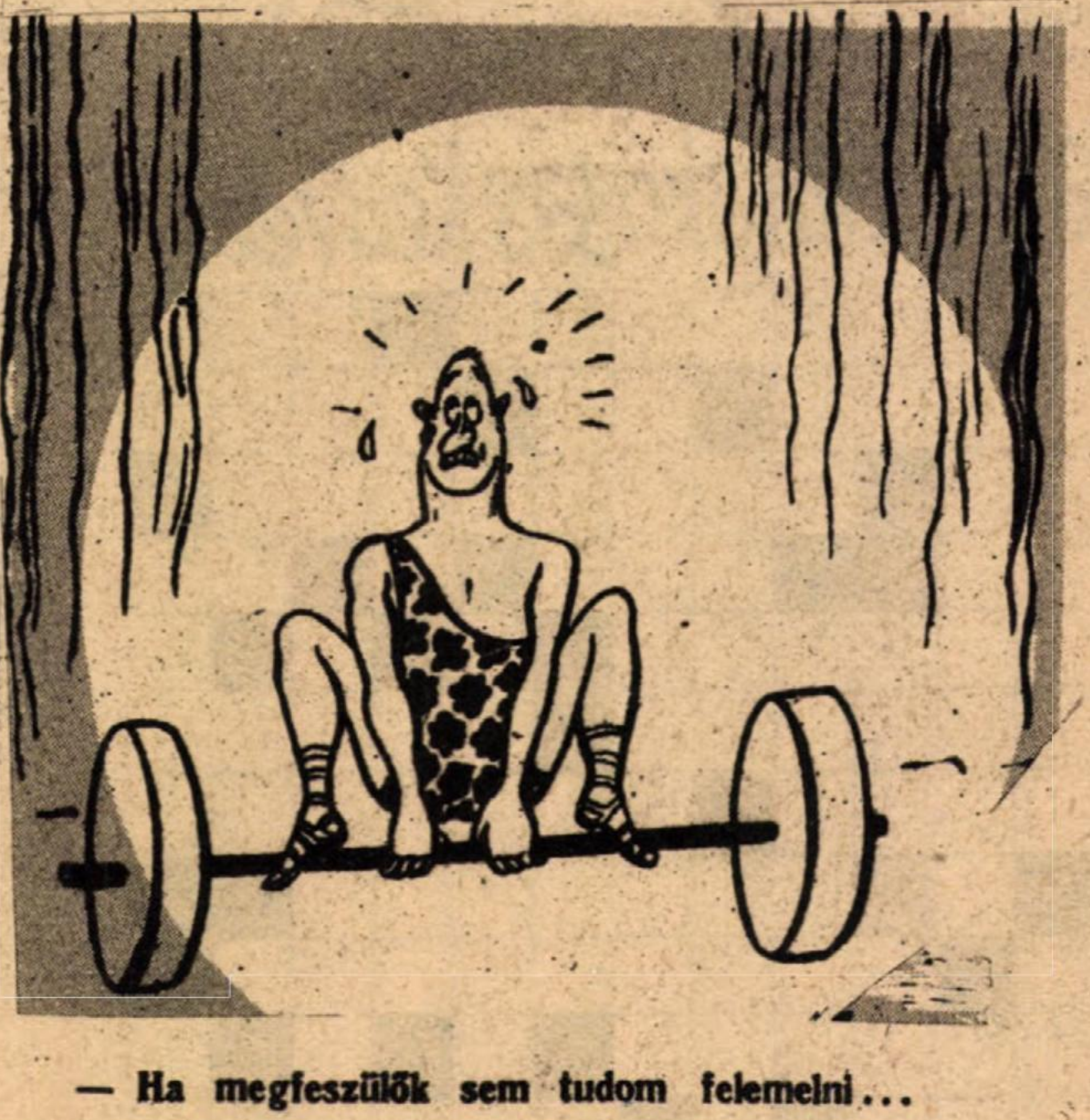

— Ha megfeszülök sem tudom felemelni...

PÉLDÁZAT

az Atlanti szövetségről és annak vezéréről, Trumanról.

Csöröge megszólítja egy építész ismerősét.

— Van egy telkem — mondja. — Mennyiért építene rá egy házat?

— Arra nem lehet építeni — mondja az építész.

— Honnan veszi azt, hogy arra a telekre nem lehet építeni? — lepődik meg Csöröge.

— Ön félreért — mondja az építész. — Azt nem tudom, hogy arra a telekre lehet-e építeni, én csak azt tudom, hogy amit ön mond, arra nem lehet építeni.

Nem jött a leányka, mentsük, ami menthető...

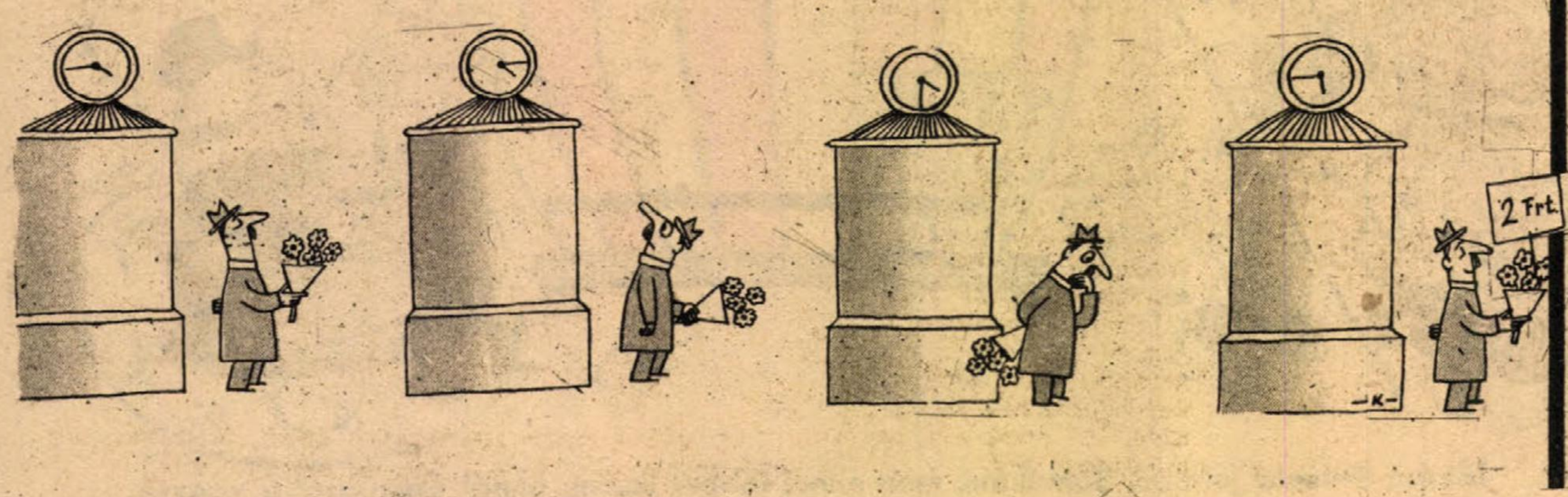

Szabadsághegyi képeslap

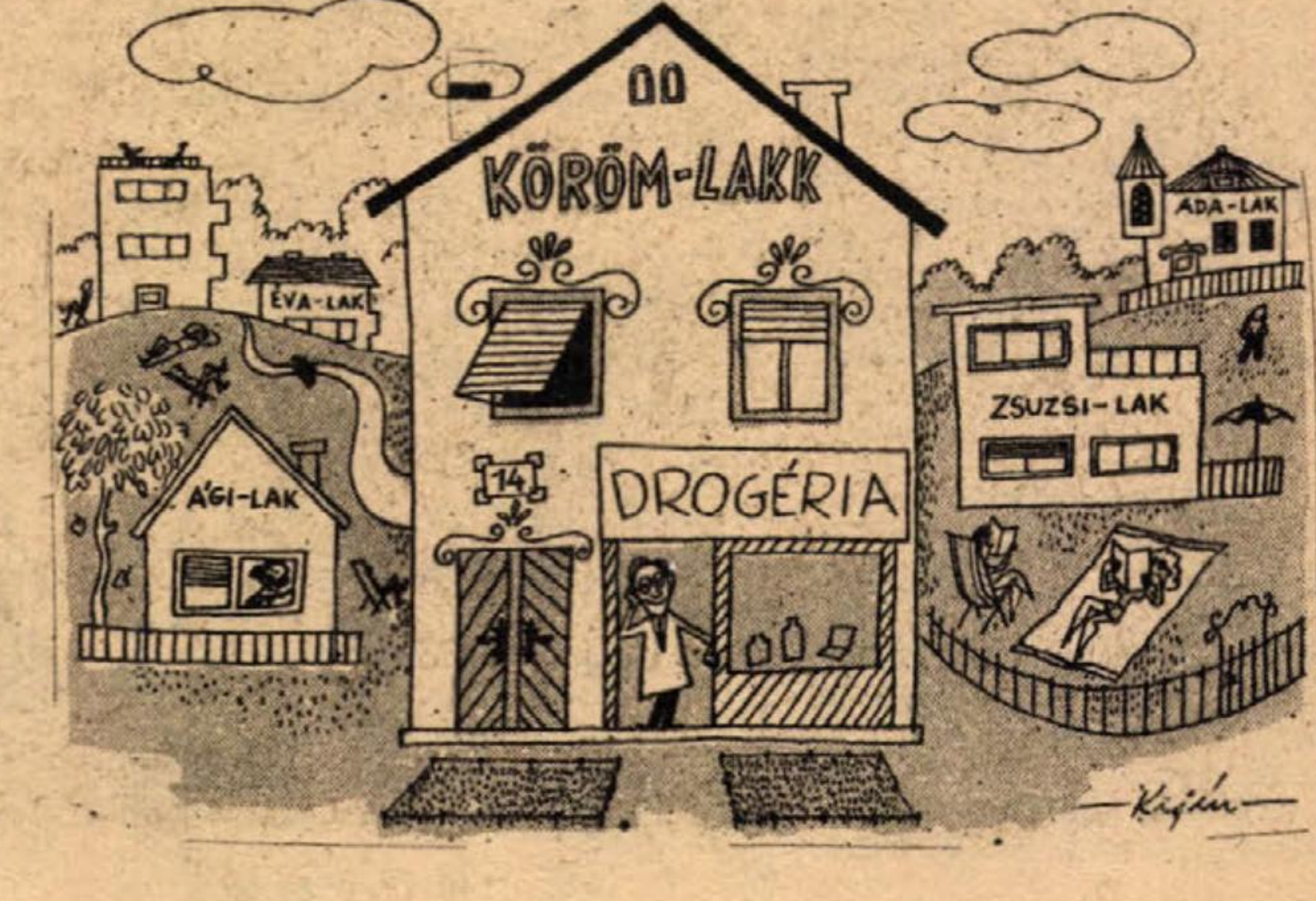

Üzemek humora

Mindenkit érhet kritika

Kopár Géza, a Fanyél III. üzem vezetője olyan ember volt, aki a zöldséglevest sűrűn szereti, de azt ritkán szereti, ha a mások jómunkáját dicsérik. Sőt, olyan ember volt, akinek direkt örömet okozott az, ha másokat jól leszidnak. Képzelhető, hogy milyen jól érezte magát a vállalati ebédlőben, mert ott mindkét vágyát kielégítették. Kétpofára ette a jó sűrű zöldséglevest, miközben hallgatta Rákosi elvtárs beszédének hangos felolvasását, amelylyel Győri elvtárs örvendeztette meg a füleit. A felolvasó a beszédnek annál a részénél tartott, amely az igazgatókra, vállalatvezetőkre vonatkozó kritikát tartalmazza.

Kopár Géza éppen Szabónak, a mellette ülő mesternek akart valami epéset mondani a „fejesekről", amikor torkán akadt a petrezselyem zöldje:

— Hasonló hibákat tapasztalunk a mestereknél és művezetőknél is... — folytatódott a felolvasás. Azután még külön néhány neméppen hízelgő szó azokról, akik ezek közül a régi időkben hajcsárkodtak. Kopárt a torkán akadt petrezselyem zöldje heves köhögésre ingerelte. Szabó elvtárs alig győzte a hátát veregetni.

Szét kell nézni a művezetők között — idézte tovább a felolvasó, mire Kopár hangosan csuklani kezdett, megsózta a mákostésztát és villával kezdte enni a levest.

— Mi van veled? — kérdezte Szabó, kajánul mosolyogva.

— Valahogy nincs ma étvágyam, — szólt Kopár és eltolta a tányért. — Neked adom a szőlőmet is.

Szabó átvette a szőlőt, a felolvasó pedig áttért az üzemi lapok körül tapasztalt hibákra. Kopár arcába visszatért a vér, majd odafordult Szabóhoz:

— Úgylátszik, visszajött az étvágyam. Add csak ide a szőlőmet.

Szabó visszatolta a tányért és ravaszul megcsillanó szemmel megállította az előadót:

— Kérlek, olvasd el mégegyszer azt a részt, amelyik a rossz művezetőkről szól.

A felolvasó készséggel eleget tett a kérésnek. De ezt Kopár már nem bírta tovább. Felugrott az asztaltól, sietve távozott, de az ajtóból még visszaszólt:

— Savanyú a szőlő.

Szabó elvtárs nevetve maga elé húzta a tányért és elégedetten dünnyögött:

— Kopár szaktárs önkritikát gyakorolt.

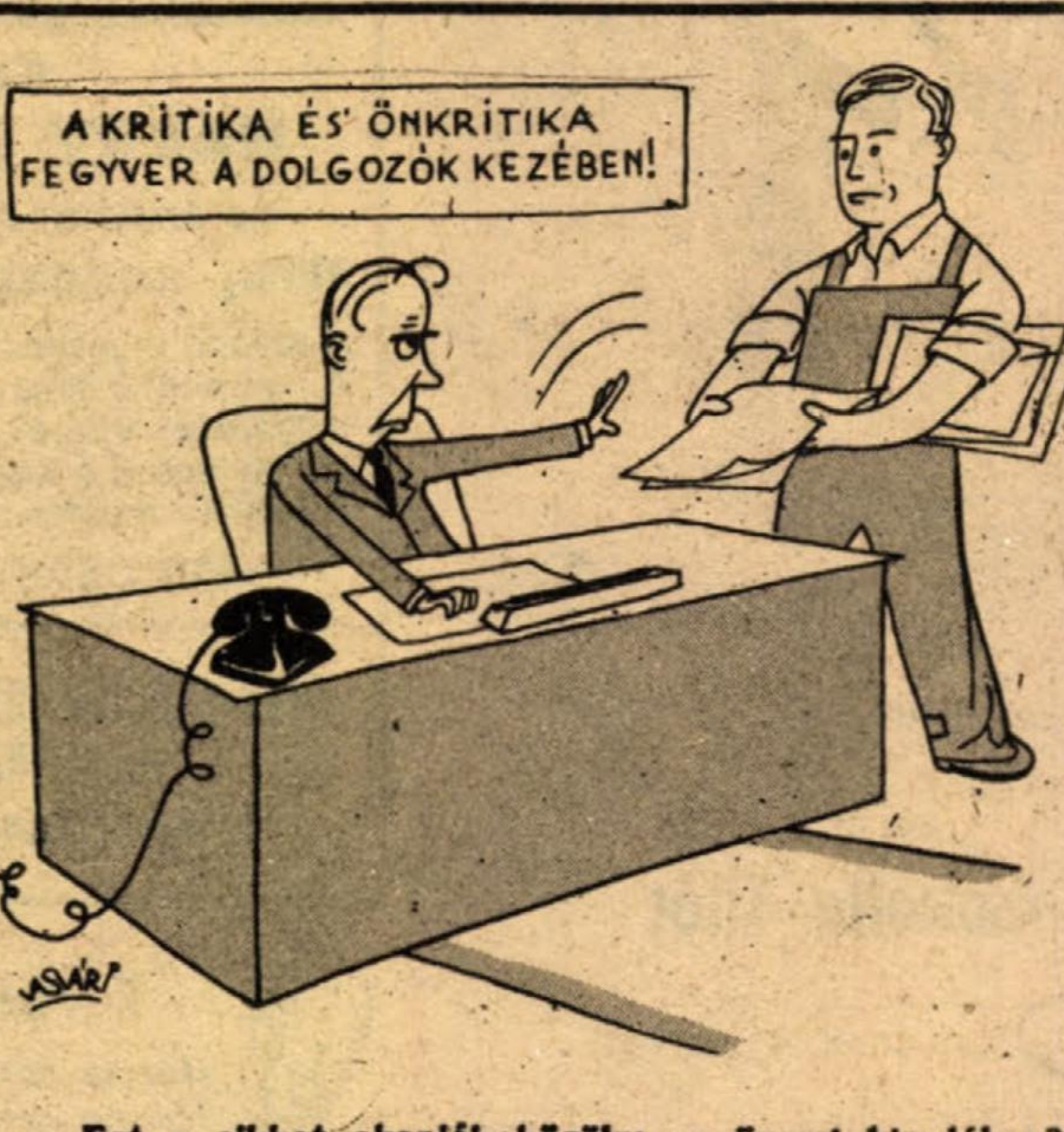
A KRITIKA ÉS ÖNKRITIKA FEGYVER A DOLGOZÓK KEZÉBEN!

— Ezt a cikket akarják közölni az üzemi hiradóban?
— Igen.
— Miről van szó benne?
— Arról, hogy a vállalatvezető elvtárs nem tűri a személyét érintő kritikát.
— Micsoda? Hogy én nem tűröm? Ezt a cikket nem engedélyezem.

Fényes bizonyíték

(Kovács István beszédében megemlítette, hogy a Marhaértékesítő NV.-nél egyik héten minden nyolcadik ember beteget jelentett.)

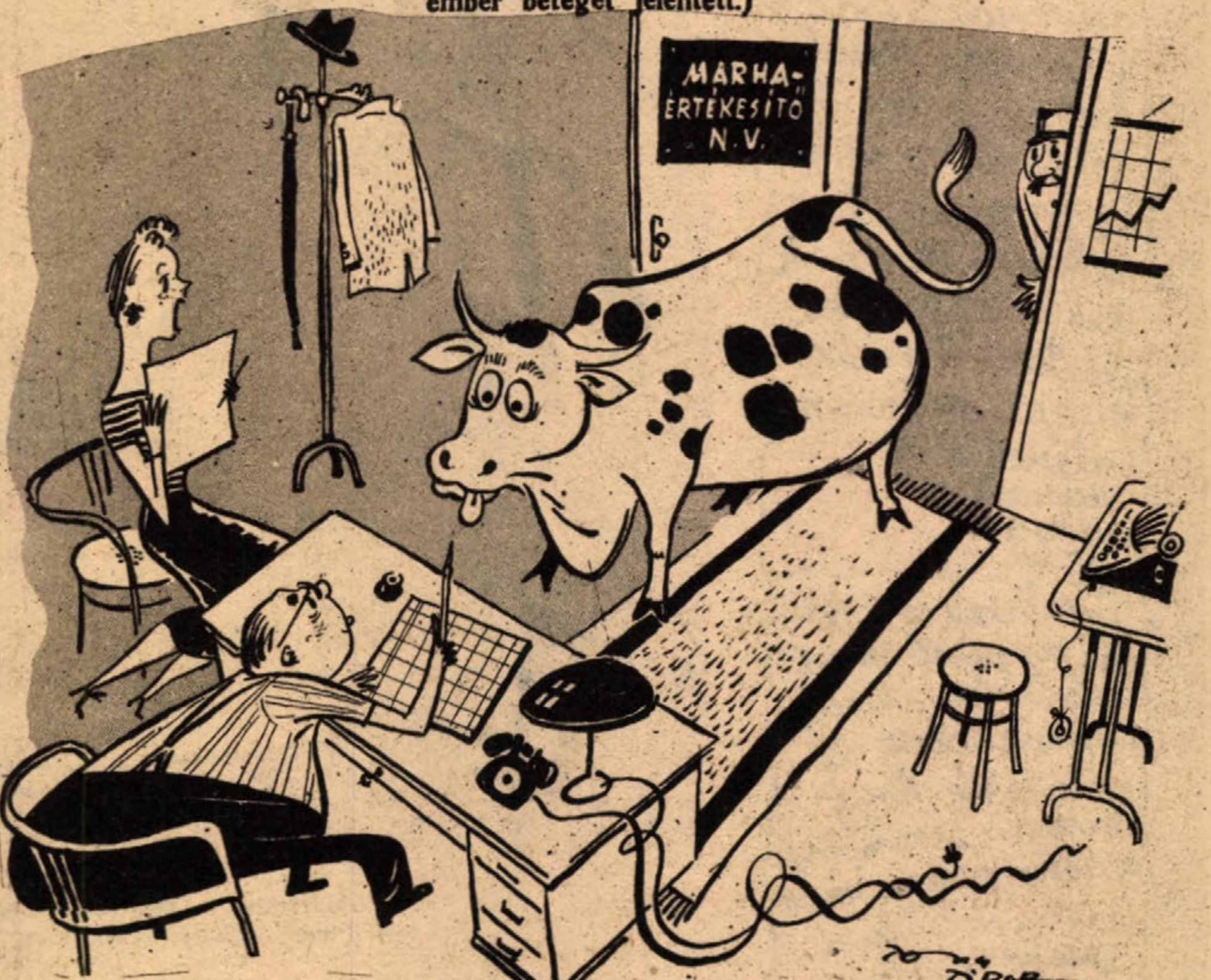
MARHA-ÉRTÉKESÍTŐ N.V.

— Követelem, hogy értékesítsenek engem.
— Mivel tudja bizonyítani, hogy marha?
— Azzal, hogy elhiszem, hogy itt minden nyolcadik ember beteg...

Észszerű munkamódszerekkel fokozzuk a termelést

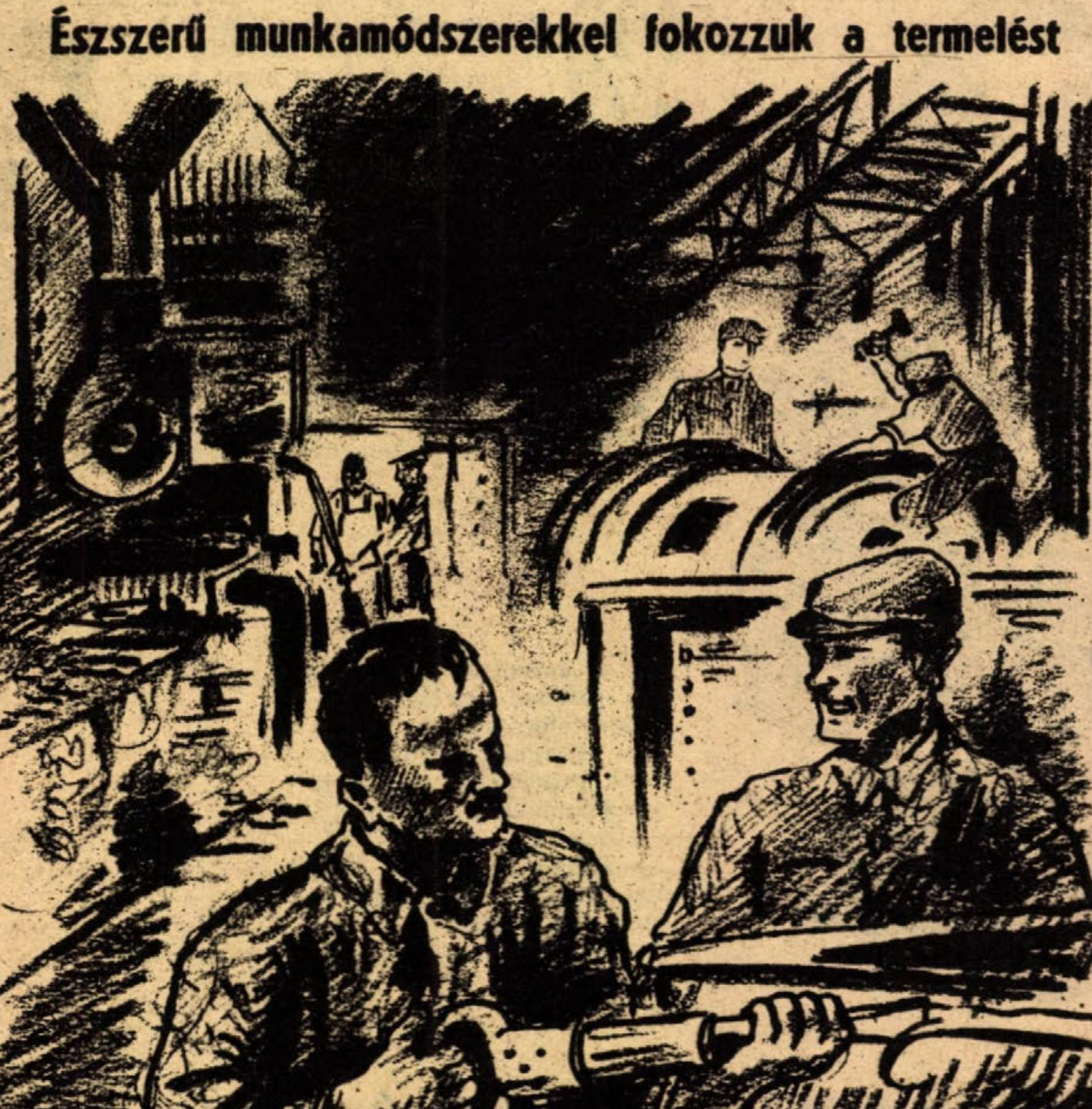

— Hogy bírod erővel ezt a szép teljesítményt?
— Mert ésszel megy ez, nem erővel.

Aminek nem szabadna lennie

Erélyes kézzel folyik mindenfelé az üzemi könyvtárak megtisztogatása a káros ponyvaművektől. A dolgozók ma már jól tudják, hogy olvasmányaik között nincs helyük sem vadnyugati Bill hajmeresztő kalandjainak, sem a nyugati bestsellerek felszínes giccseinek. A könyvtárak tisztogatása teljes erővel folyik, persze itt-ott e téren is mutatkoznak hibák. Főleg a könyvtárosok részéről. Egyik üzemi könyvtárunk könyvtárosa például arra a kérdésre, hogy miért nem selejtezi végre ki a káros műveket, azt felelte, hogy sajnálja őket, mert nagyon szép kötésük van. Egy másik pedig arra a kérdésre, hogy van-e a könyvtárában még ponyva, büszkén jelentette ki, hogy egyetlen kötet sincs.

— Kiselejtezte mindet?

— Nem, felelt — a kérdezett, — mindet kiadtam olvasni.

Pókai és a csodaóra

Az egyik műszerüzemben különleges szerkezetekről, furcsa szakmai tapasztalatokról beszélgetnek. Mindenki tud egy-egy esetet a műszakiak közül. Nagy a meglepetés, amikor a szakkérdésekhez nem is konyító portás fölényesen legyint:

— Ez mind semmi! Én ismerem a világ legfurcsább szerkezetét, Pókai szaktárs óráját. Ez a csodálatos szerkezet reggel, a munkaidő kezdetén késik, egész nap hajszálpontosan jár és délután, a munkaidő végén mindennap siet.

Üzemi szótár

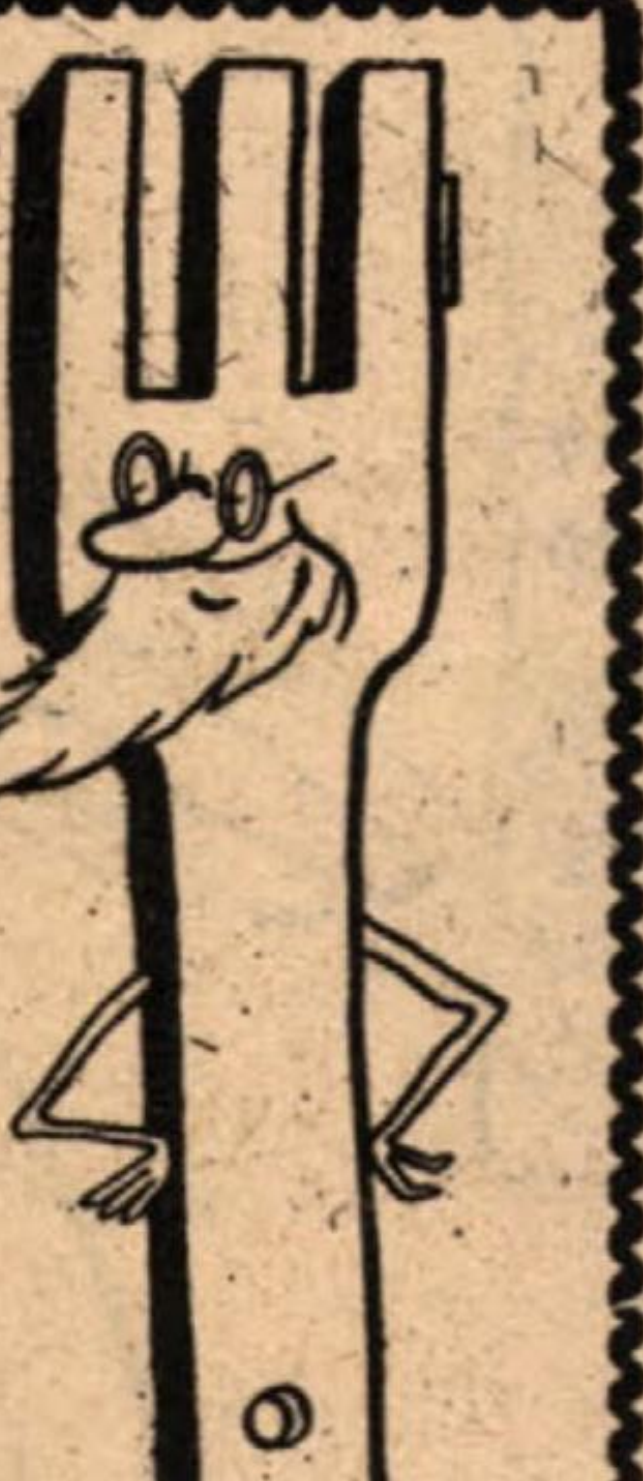

Szakállas rúd.

Mi mindenre jó egy olló?

Az Elektromos Művek kábelműhelyének egyik dolgozója lemezvágó ollót készített hulladékanyagokból és ez az olló tízszer olyan gyorsan vág, mint az, amelyiket eddig használtak.

A versenytitkár a napokban megtekintette a remek eszközt, aztán elismerőleg jegyezte meg:

— Én se szeretnék lemez lenni a kábelműhelyben.

ÚJ MÓDSZER A VÁLLALATI SPORTBAN.

Az egyik üzemünk pehelysúlyú boxbajnoka verseny előtt sokszor kirúg a hámból és ez bizony meglátszik az eredményein. A legutóbb például kétórai alvás után állt ki egy fontos mérkőzésre. Trénere megfenyegette:

— Ha ez mégegyszer előfordul, tapasztalatcserére küldlek egy nehézsúlyú versenyzőnkhöz!

Salgó, Salgó!
Sok a selejt, kevés a jó!

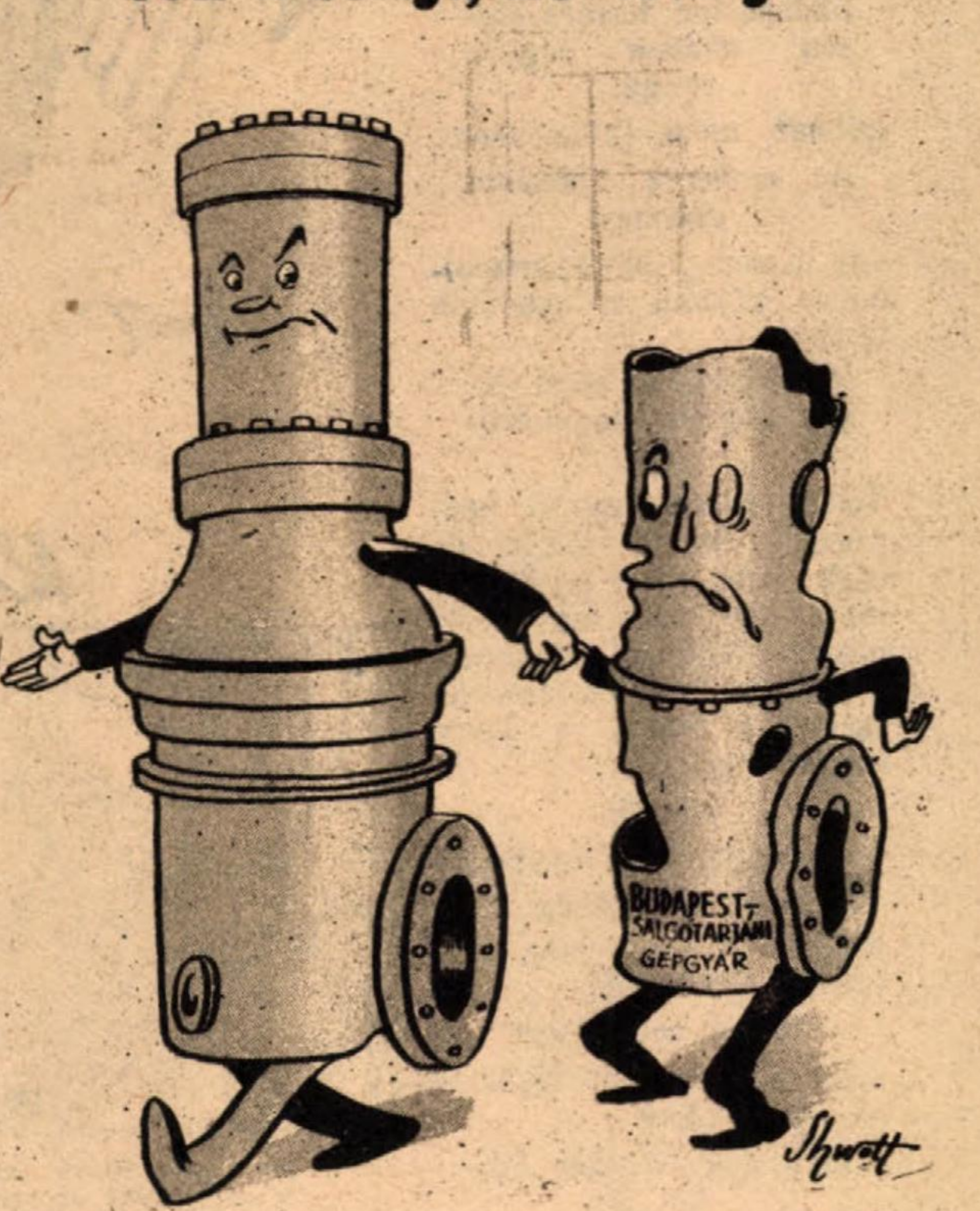

— Jöjjön maga szerencsétlen selejt, most megmutatom, mennyi kárt okoz a dolgozó nép államának.

Hangtalan Heti Híradó

Huba és Csaba lapunk külső munkatársai értesülvén arról, hogy a közép- és főiskolák munkás és parasztfiatalokkal vannak tele, Edömért, illetve Tasziló fiukat a Frimm intézetbe szándékoznak beíratni.

Ez a reakciós bácsi az olcsó munkásbérlet-akcióval kapcsolatban kijelentette, hogy nincsen semmi baj: a páholyokban most is az urak ülnek. Csak az nincsen rendben, hogy most a munkások az urak.

A Kuomintangot saját katonáiból dobták ki Jünnanból. Csang-Kai-Sek bácsi most bizonyára örül a változatosságnak: ezúttal a saját katonái elől futhat!

Tudósításminta a VIT-ről
egy imperialista lapban

Budapest, a VIT színhelye

lehangoló képet

nyújt. Négy évvel a háború befejezése után még mindig

hosszú, kígyózó sorok állnak

a VIT-hangversenyek, táncbemutatók és sporteseményekpénztárai előtt.

Budapesten természetesen minden jegyre megy:

színház, mozi, futballmeccs.

Az emberek ruházata siralmas,

egy ismert volt gyártulajdonos például a szemünk láttára

alsónadrágban ment végig a pesti Nagykörúton.

Természetesen hosszú nadrágot is húzott föléje, de csak azért, mert a tőkések ma különösen vigyáznak, nehogy feltűnést keltsenek.

Budapesti informátorunk szerint a város a Duna mindkét partján

fekszik.

Ez mutatja, hogy mekkora a

munkanélküliség:

Nyilván a város egész másfélmillió lakossága

munka nélkül van,

mert másként nem fekhetne az egész város

még déli tizenkét órakor is

a Duna mindkét partján.

De Gasperi gyertyácskái

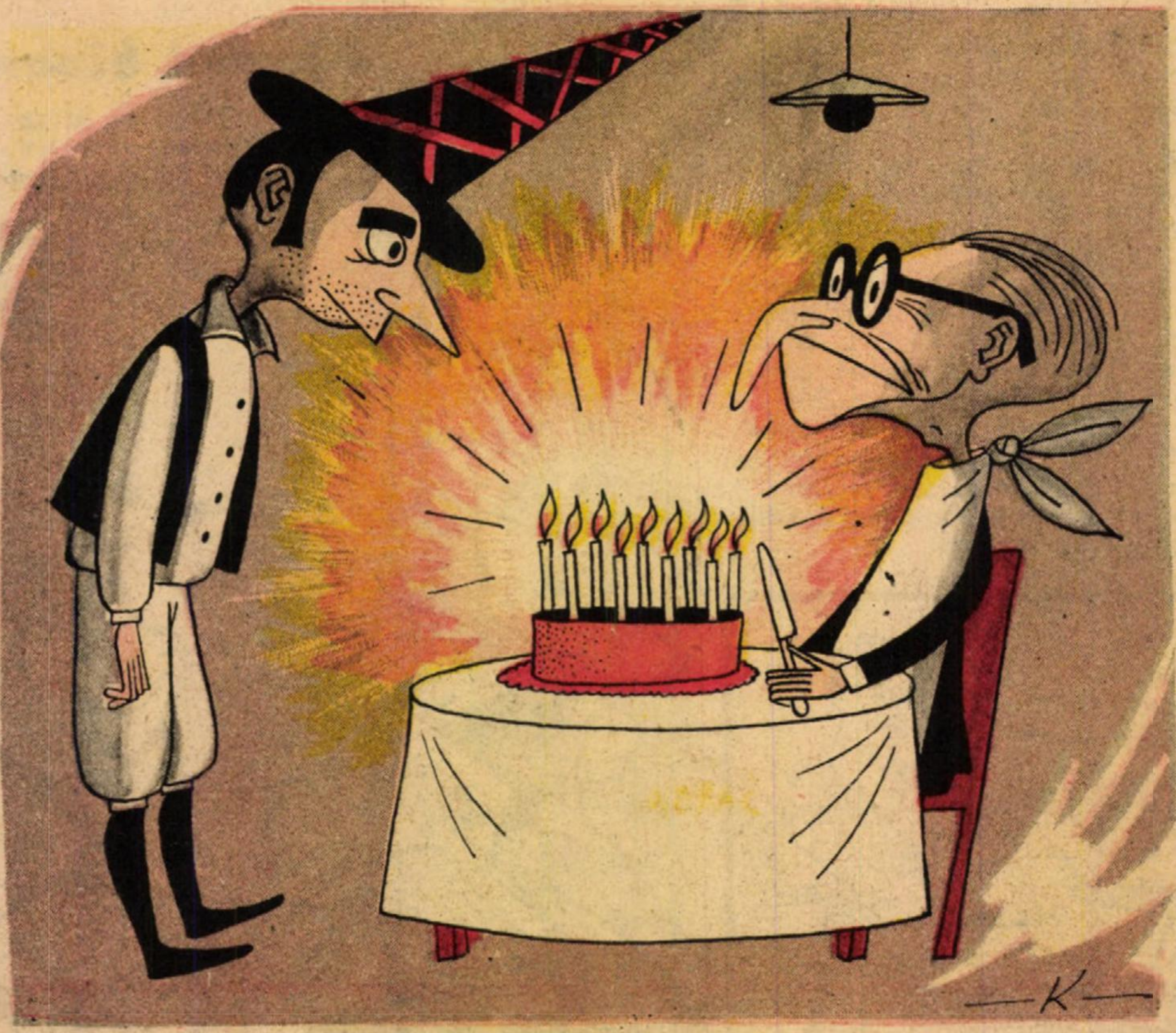

— Születésnapja van talán, De Gasperi úr?
— Fenét, villanysztrájk van.

Az amerikai múzsa homlokon csókolja Titót

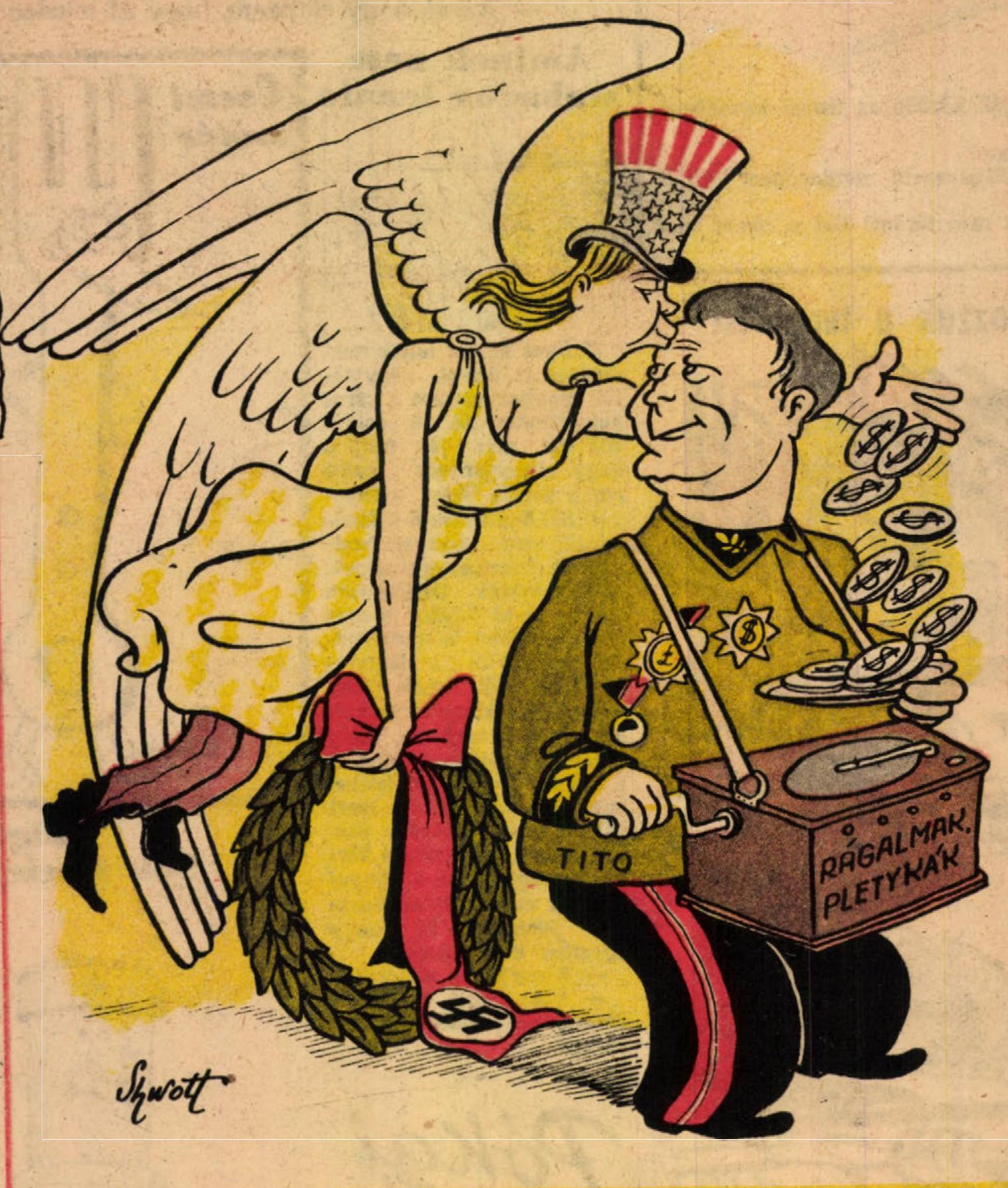

ATLANTI CIRKUSZ
A nagy szeptemberi műsor

CHURCHILL
a világ legedzettebb arcbőrű embere

Nyilt színen keresztülmegy az arcán egy motorkerékpár, de meg se kottyan neki, olyan vastag az arcbőre!

Közben szivarozik és háborúra uszít!

EZT LÁTNI KELL!

Az igazgatóság száz forint jutalmat fizet annak, aki nem kap hányingert tőle!

FRANCISCO FRANCO
a világhírű madridi emberimitátor

Capt.
HARRY S. TRUMAN
és betanított fenevadjai
TITO, KARDELJ ÉS RANKOVICS

A század legcsodálatosabb mutatványa! A vérengző fenevadak Capt. Truman tenyeréből esznek, nyaldossák a kezét, sőt nemcsak a kezét nyaldossák, hanem azonkívül minden parancsát is teljesítik!

MÁR CSAK RÖVID IDEIG!

SIGNOR DE GASPERI
a világhírű koplaltatóművész

Titóról szól az ének

Három bajtárs ül a fűben,
Három kemény partizán,
Valamikor Tito alatt
Harcoltak a Planicán.
Most meg itt a Sumadija
Erdőlakta halmain
Eltűnődnek Tito marsall
Gyorsan őrlő malmain.

— Mennyi vér folyt, — szól az egyik,
Mennyi vér és szenvedés.
Nehéz évek, súlyos harcok,
S úgy látszik, hogy mind kevés!
Megfogadtuk, hogy hazánkból
Minden nácit kihajtunk,
S most egy ilyen tökéletlen
Fickó ülhet mirajtunk?

— Tökéletlen? — szól a másik,
S hangja szinte csikorog —
Nincs a földön tökéletlen,
Mióta a föld forog.
Megmondhatod Tito úrnak
A szemébe merészen;
Árulónak őkigyelme
Tökéletes egészen!

PÁLYI JENŐ

A 7 legragyogóbb vicce

Egy amerikai tábornok és egy ezredes beszélget Nyugatnémetországban.

— Rengeteg kritikát kapunk mindenfelől az itteni működésünkért — mondja a tábornok.

— Biztosan azért — feleli elgondolkozva az ezredes — mert már ötödik éve vagyunk itt és még sehol egy Ku-Klux-Klan...

Kuksi az atlanti főhadiszálláson

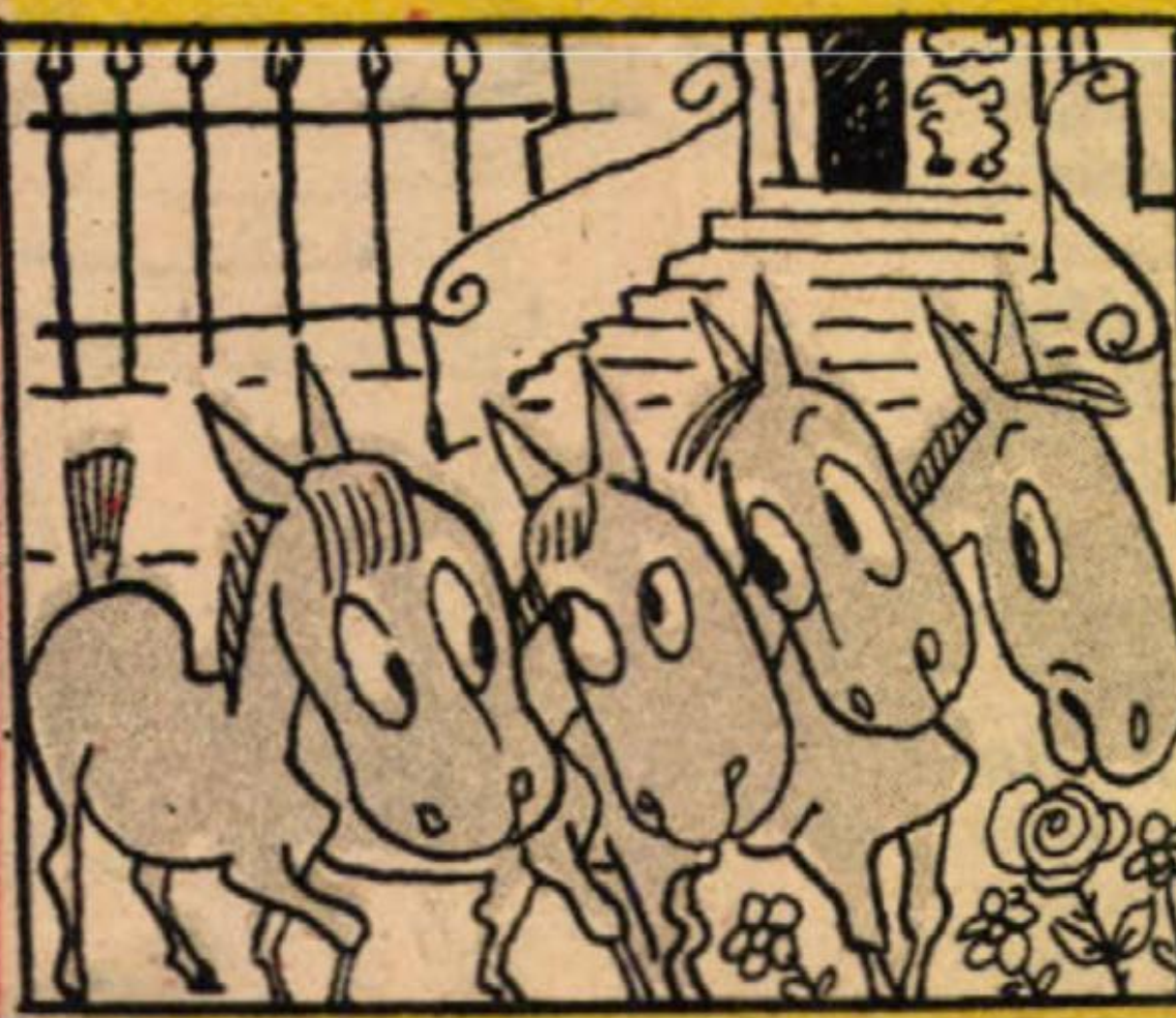

Hol sok főúri istálló
S azonkívül is sok ló van,
Az atlanti fővezérség
Ott van most Fonteneblóban.

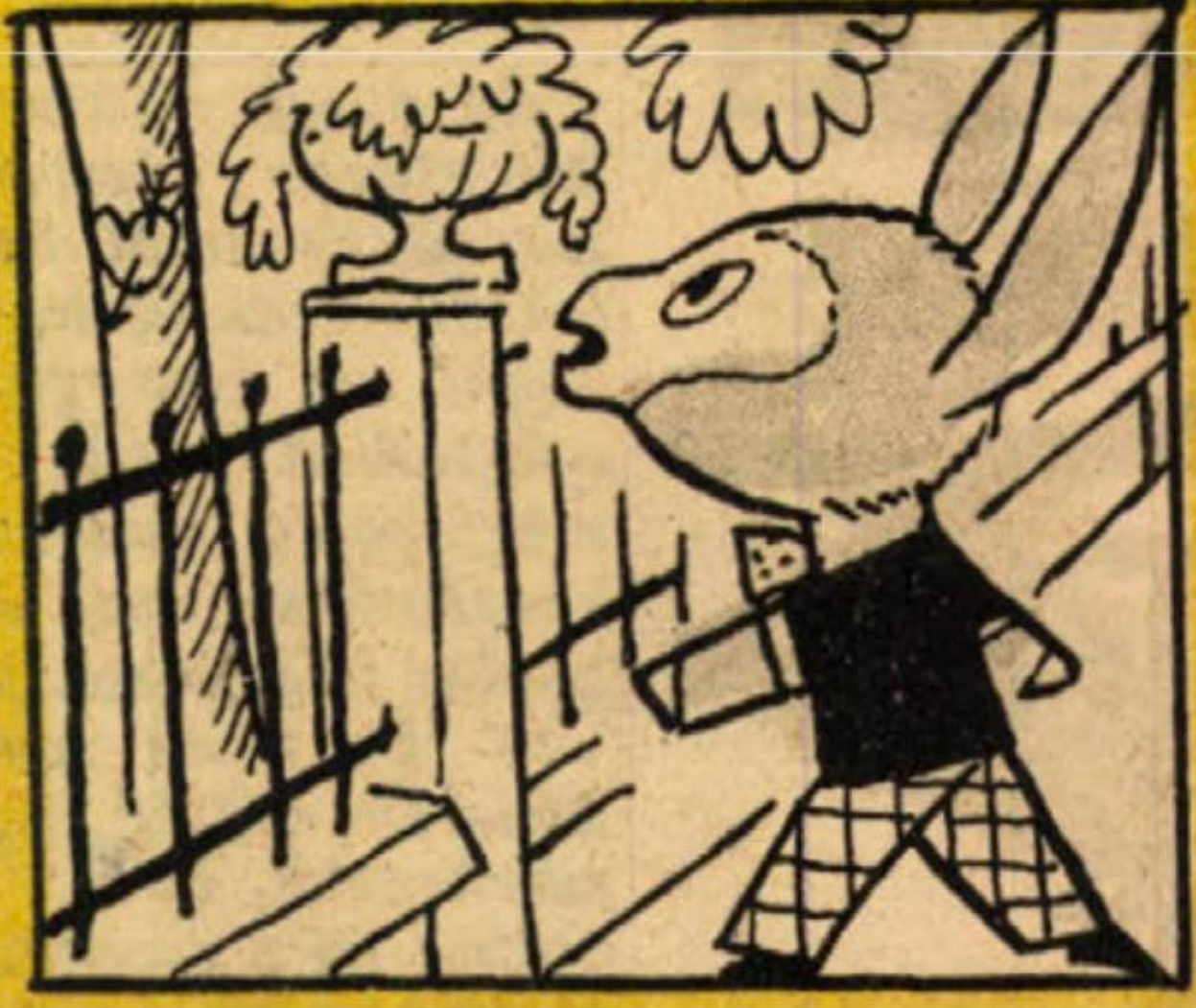

Kuksi ábrándosan nézi:
„Itt járt Napoleon komám
És lám, most az öreg Truman
Megyen Napoleon nyomán...“

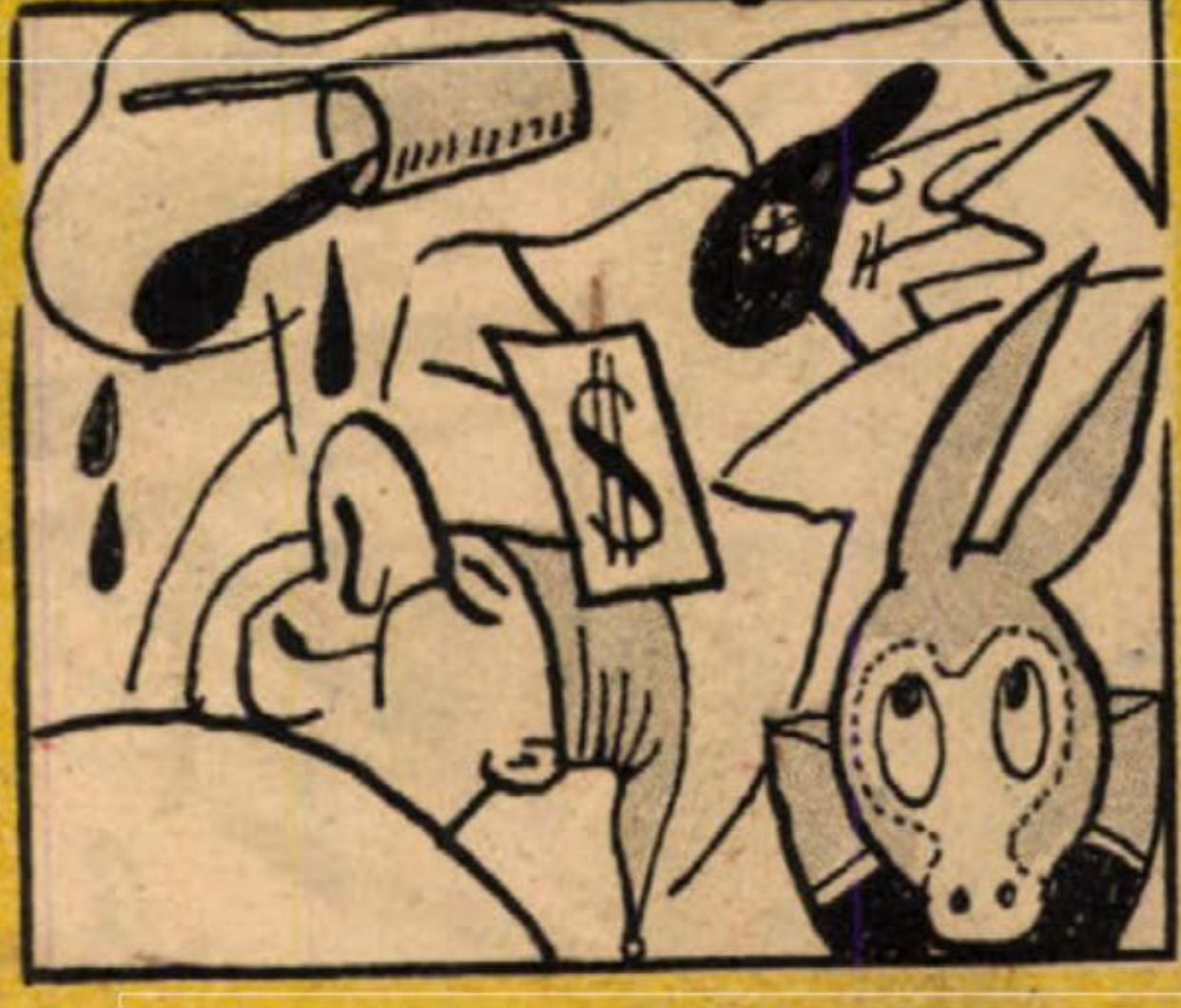

Montgomery, az alvezér
Álmodik egy hektó vérről,
Omar Bradley, a fővezér
Pediglen a dollárbérről.

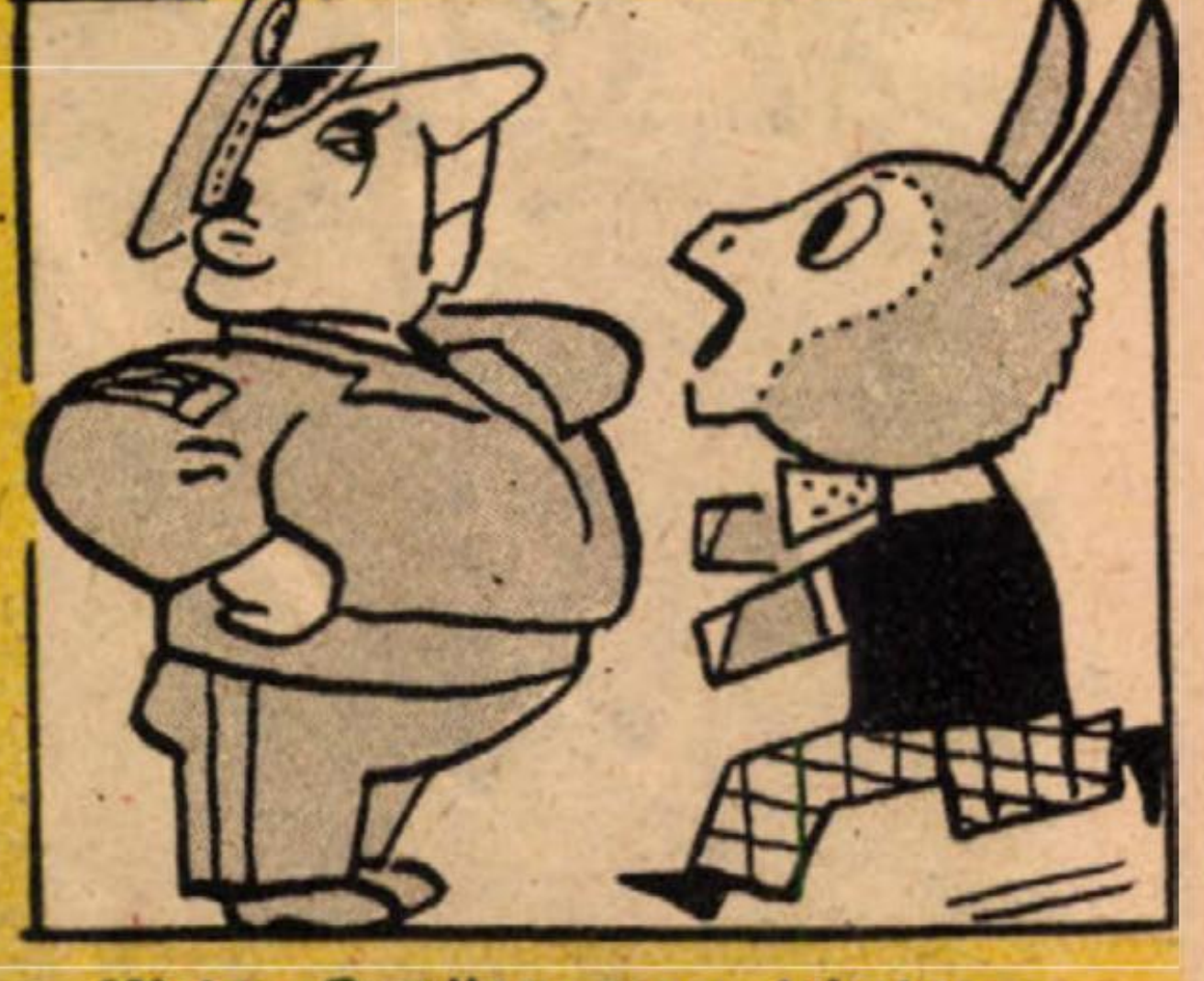

„Mister Bradley, nem lehetne
Egy vezéri állást kapni?
Kitűnően tudok én is
Ordítozni és szaladni...“